د حضرت يشوَع کِتاب

د خُدائ پاک حضرت يشوَع له د کنعان د فتح کولو حُکم ورکول

١ ١ د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ د مرګ نه
پس مالِک خُدائ د موسیٰ مددګار د نون زوئ يشوَع سره
کلام وکړو. ٢ هغهٔ وفرمائيل، ”زما خِدمت کوونکے موسیٰ
مړ دے نو اوس تهٔ او اِسرائيليان تيار شئ او د اُردن د سيند
نه پورې غاړه هغه زمکې ته واوړئ چې زهٔ به يې تاسو له
درکوم. ٣ چې زهٔ به هر هغه ځائ تاسو له درکوم چې
چرته تاسو قدم ږدئ هم هغه شان لکه څنګه چې ما د موسیٰ
سره وعده کړې وه. ٤ ستاسو علاقه به په جنوب کښې د
بيابان نه واخله په شمال کښې د لبنان غرونو پورې، نمرخاتهٔ
طرف د فرات د لوئ سيند نه واخله، نمرپرېواتهٔ طرف ته د
مديترانی د سمندر پورې خوره وی چې په دې کښې به د
حِتيانو ټول مُلک شامل وی. ٥ يشوَع چې تر کومې پورې
تهٔ ژوندے يې هيڅ څوک به تا له شکست نهٔ شی درکولے. زهٔ
به ستا هغه شان مل يم لکه څنګه چې د موسیٰ مل وم. زهٔ به
کله هم تاسو سره بېوفائی ونهٔ کړم او نهٔ به مو يواځې
پرېږدم. ٦ تکړه او زړَور اوسه ځکه کله چې دوئ هغه
زمکه قبضه کوی نو تهٔ به د هغوئ مشر يې، هغه زمکه چې ما
د دوئ پلار نيکهٔ سره د هغې لوظ کړے وو. ٧ تکړه او
زړَور اوسه او په هغه ټول شريعت باندې عمل کوه چې زما
خِدمت کوونکی موسیٰ تا له درکړے دے. د هغې نه يو خوا

بل خوا مۀ اوړه او بیا چې هر چرته هم تۀ ځې نو کامیاب به
یې. ۸ ستاسو په خولۀ دې د شریعت دا کِتاب خبرې
همېشه وی. شپه او ورځ په دې غور کوئ. او چې په دې
کښې څۀ لیکلی دی نو په هغې ښۀ عمل کوئ. نو تاسو به
کامیاب یئ. ۹ دا یاد ساته چې ما تا ته حُکم کړے وو چې
تکړه او زړَور اوسه. یرېږه مه او چې بې‌حوصلې نۀ شې، ځکه
چې تۀ هر چرته هم ځې نو زۀ مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک به
ستا مل یم.“

د حضرت یشوَع بنی اِسرائیلو له حُکمونه ورکول

۱۰ بیا یشوَع مشرانو له حُکم ورکړو چې، ۱۱ ”په کېمپ
کښې وګرځئ او خلقو ته ووایئ چې، څۀ خوراک تیار کړئ
ځکه چې درې ورځې پس به تاسو د اُردن سیند نه واوړئ او
هغه مُلک به قبضه کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
یې تاسو له درکوی.“ ۱۲ یشوَع د روبین، جاد او د منسی
نیمې قبیلې ته وفرمائیل، ۱۳ ”هغه څۀ مۀ هېروئ چې د
مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ تاسو ته فرمائیلی وُو
چې، ”مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو له د آرام
ځائ درکړی او هغه به تاسو له دا زمکه درکړی.“ ۱۴
ستاسو ښځې، ماشومان او څاروی به په هغه زمکه باندې
پاتې شی چې موسیٰ د اُردن سیند بلې غاړې ته تاسو له
درکړې ده. خو ستاسو تکړه لښکر به سره د وسلې د بنی
اِسرائیلو وروڼو د مدد دپاره مخکښې روان وی، ۱۵ تر دې
چې مالِک خُدائ هغوئ او تاسو له هم آرام درکړی او چې
هغوئ هغه زمکه ونیسی چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
هغوئ له ورکړې ده. نو بیا به تاسو خپل هغه مُلک ته راشئ

او قبضه به یې کړئ چې د اُردن سیند نه اخوا نمرخاتهٔ طرف
ته دے، کوم چې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ تاسو
له درکړے دے.“ ۱۶ هغوئ یشوَع ته ووئیل، ”مونږ به هغه
هر څهٔ کوُو چې تهٔ یې مونږ ته حُکم کوې او هر چرته مو چې
لېږې نو مونږ به ځُو. ۱۷ مونږ به ستا په خبره عمل کوُو لکه
څنګه مو چې همېشه د موسیٰ خبره منلې ده. او مالِک خُدائ
ستا خُدائ پاک دې ستا هغه شان مل وی لکه څنګه چې هغه
د موسیٰ مل وو. ۱۸ او څوک هم چې ستا د حُکمونو نه
بغاوت کوی او ستا په خبرو باندې عمل نهٔ کوی نو مړ به
کړے شی. نو بس تهٔ تکړه او زړَور اوسه.“

د حضرت یشوَع یریحو ته جاسوسان لېږل

۲ ۱ بیا یشوَع د شطیم کېمپ نه دوه جاسوسان په پټه
ولېږل او دوئ ته یې حُکم ورکړو چې، ”لاړ شئ او د کنعان په
حقله معلومات حاصل کړئ او خاص کَر د یریحو ښار په
حقله.“ کله چې هغوئ هغه ښار ته ورغلل نو لاړل چې د
راحب نومې کنجرې کره شپه وکړی. ۲ د یریحو بادشاه
خبر شو چې څهٔ اِسرائیلیان په هغه شپه د دې مُلک د
جاسوسۍ دپاره راغلی دی. ۳ نو هغهٔ راحب ته پیغام
ولېږلو، ”ستا کور کښې چې کوم سړی دی هغه د دې مُلک
معلومات حاصلولو له راغلی دی. هغوئ رابهر کړه.“ ۴-۶ هغې
جواب ورکړو، ”څهٔ سړی زما کور ته راغلی وُو خو ما ته پته
نشته چې دوئ د کوم ځائ وُو. هغوئ د ښار دروازې بندېدو
نه لږ مخکښې د نمرپرېواتو په وخت دلته نه لاړل. ما ترې نه
دا پته ونهٔ لګوله چې هغوئ چرته تلل، خو کهٔ تاسو اوس په

هغوئ پسې ورمنډه کړئ نو ورويه رسېږئ.“ خو راحب هغه
جاسوسان چت ته خېژولی وُو او هغې چې هلته کوم د سنډ
بوټی ايښی وُو نو د هغې لاندې يې پټ کړی وُو. ۷ د بادشاه
سړی د ښار نه لاړل او بيا د ښار دروازه بنده شوه. هغوئ د
بنی اِسرائيلو جاسوسانو پسې تر هغه ځائ پورې لاړل چرته
چې سړک د اُردن سيند نه تېرېږی. ۸ د جاسوسانو د
څملاستو نه مخکښې راحب چت ته وروخته ۹ او ورته يې
ووئيل، ”ما ته پته ده چې مالِک خُدائ دا مُلک تاسو له
درکړے دے او د دې مُلک هر يو کس تاسو نه سخت
يرېږی. ۱۰ مونږ د هغې نه خبر شوی يُو چې کله تاسو د
مِصر نه تلئ نو مالِک خُدائ څنګه ستاسو په وړاندې
بحرِقُلزم اوچ کړو. مونږ دا هم اورېدلی دی چې تاسو د اُردن
نمرخاتهٔ طرف ته د اموريانو دوه بادشاهان سيحون او عوج
تباه کړی دی. ۱۱ کله چې مونږ د دې نه خبر شُو نو مونږ
ډېر سخت وېرېدُو. ستاسو د يرې نه مونږ ټولو زړونه بائيللی
وُو. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک بره په آسمان کښې او
لاندې په زمکه هم خُدائ پاک دے. ۱۲ نو اوس بيا په مالِک
خُدائ قسم وکړئ چې تاسو به زما خاندان سره داسې ښهٔ
سلوک کوئ لکه څنګه چې ما تاسو سره کړے دے. او ما
سره څهٔ ضمانت کېږدئ چې زهٔ په تاسو باور وکړم. ۱۳ ما
سره وعده وکړئ چې تاسو به زما د مور پلار، وروڼو خوېندو
او د هغوئ د کورَنو ژوند بچ کوئ او مونږ مهٔ پرېږدئ چې
ووژلے شُو.“ ۱۴ هغه جاسوسانو هغې ته ووئيل، ”کهٔ مونږ د
خپلې ژبې نه واوړېدو نو خُدائ پاک دې مونږ مړهٔ کړی. کهٔ
تاسو څوک خبر نهٔ کړل چې مونږ دلته څهٔ کوُو، نو مونږ
تاسو سره دا لوظ کوُو چې کله مالِک خُدائ مونږ له دا مُلک

راکړی نو مونږ به تاسو سره ښهٔ سلوک کوُو.“ ۱۵ راحب
چې په کوم کور کښې اوسېده د هغې دېوال د ښار د دېوال
سره لګېدلے وو. نو هغې د کړکۍ نه د رسۍ په ذريعه سړی
ښکته کوز کړل. ۱۶ هغې ورته ووئيل، ”هسې نه چې د
بادشاه سړی مو پېدا کړی نو د غرونو مُلک ته لاړ شئ او
هلته تر درېو ورځو پورې پټ شئ او کله چې د بادشاه سړی
راواپس شی نو د هغې نه پس تاسو په خپله مخه تلے شئ.“
۱۷ هغه سړو هغې ته ووئيل، ”مونږ به په يو شرط باندې په
هغه وعده باندې قائم پاتې شُو کومه چې تا زمونږ نه اخستې
ده، ۱۸ تهٔ داسې وکړه چې کله مونږ ستاسو په مُلک حمله
وکړُو نو تهٔ په کړکۍ کښې دا سره رسۍ وتړه د کومې نه چې
تهٔ مونږ کوزوې. خپل مور پلار، ورونړه او د خپل پلار ټول
خاندان کور ته دننه راوله. ۱۹ خو کهٔ څوک د کور نه وځی
نو خُون به يې په خپله غاړه وی او مونږ به يې ذمه وار نهٔ يُو.
خو کهٔ په کور کښې دننه چا ته څهٔ ضرر ورسېدو نو بيا د
هغهٔ خُون زمونږ په غاړه دے او مونږ به يې ذمه وار يُو. ۲۰
خو کهٔ چرې تهٔ چا ته ووائې چې مونږ دلته څهٔ کوُو نو چې
کومه وعده تا زمونږ نه اخستې ده مونږ د هغې نه آزاد يُو.“
۲۱ راحب په دې رضا شوه او هغوئ يې رُخصت کړل. کله
چې هغوئ لاړل نو هغې سره رسۍ د کړکۍ سره وتړله. ۲۲
جاسوسان غرونو ته لاړل او تر درېو ورځو پورې پټ وُو. د
بادشاه سړو هغوئ په ټوله لار باندې لټول خو پېدا يې نهٔ کړل
نو هغوئ واپس يريحو ته لاړل. ۲۳ بيا هغه دوه جاسوسان د
غرونو نه راکوز شول، د سيند نه پورې وتل او واپس يشوَع د
نون زوئ له لاړل. او چې څهٔ شوی وُو هغه هر څهٔ يې هغهٔ ته
ووئيل. ۲۴ او بيا هغوئ ووئيل، ”زمونږ يقين دے چې مالِک

خُدائ مونږ له هغه ټول مُلک راکړے دے او هلته ټول خلق
زمونږ نه ډیر سخت یریدلی دی.“

د بنی اِسرائیلو د اُردن سیند نه اوړیدل

٣ ١ په بل سحر یشوَع او ټول اِسرائیلیان وختی پاڅیدل.
او د شطیم کیمپ نه روان شول او اُردن ته لاړل او هلته یې
خیمې ولګولې او انتظار یې کولو چې د هغه ځائ نه پورې
غاړه واوړی. ٢ درې ورځې پس مشرانو په کیمپ کښې
چکر لګولو ٣ او خلقو ته یې حُکم ورکولو، ”کله چې تاسو
وګورئ چې اِمامان د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د لوظ
صندوق اوړی نو د خپل ځائ نه پاڅئ او هغوئ پسې ځئ.
٤ تاسو مخکښې هیڅکله دلته نۀ یئ راغلی نو هغوئ به
تاسو ته د تلو لار ښائی. د لوظ صندوق ته مۀ ورنزدې کیږئ،
دې نه تقریباً زر ګزه شاته اوسئ.“ ٥ یشوَع خلقو ته
وفرمائیل، ”ځانونه پاک کړئ ځکه چې مالِک خُدائ به سبا
ستاسو په مینځ کښې لوئ کارونه کوی.“ ٦ بیا یشوَع
اِمامانو ته وفرمائیل چې، ”د لوظ صندوق اوچت کړئ او دې
سره د خلقو نه مخکښې ځئ.“ او څنګه چې هغۀ فرمائیلی وُو
نو هغوئ هم هغه شان وکړل. ٧ مالِک خُدائ یشوَع ته
وفرمائیل، ”نن نه به زۀ د بنی اِسرائیلو په نظر کښې تا عزتمند
کړم نو داسې به دوئ پوهه شی چې زۀ ستا هغه شان مل یم
لکه څنګه چې د موسیٰ مل وم. ٨ اِمامانو ته ووایه چې د
لوظ صندوق اوړی او کله چې سیند ته ورسی نو دوئ دې د
سیند غاړې ته ورکوز شی او هلته دې ودریږی.“ ٩ بیا
یشوَع خلقو ته وفرمائیل، ”دلته راشئ او چې مالِک خُدائ

ستاسو خُدائ پاک تاسو ته څۀ فرمائی نو هغې ته غوږ
ونیسئ. ۱۰ داسې به تاسو ته پته ولګی چې ژوندے خُدائ
پاک ستاسو په مینځ کښې دے او کله چې تاسو مخ په
وړاندې ځئ نو هغه به ضرور کنعانیان، حِتیان، حِویان،
فرزیان، جرجاسیان، اموریان او یبوسیان ستاسو د مخې نه
لرې کړی. ۱۱ ګورئ چې د ټولې دُنیا د مالِک خُدائ د لوط
صندوق اُردن ته ستاسو په مخکښې تېرېدونکے دے. ۱۲
اوس دولس سړی چې د اِسرائیلو د هرې یوې قبیلې نه یو یو
وی غوره کړئ. ۱۳ اِمامان به د ټولې دُنیا د مالِک خُدائ د
لوط صندوق اوچتوی او کله چې هغوئ خپلې پښې په اوبو
کښې کېږدی نو د اُردن سیند بهېدل به بند شی. او کومې اوبۀ
چې ښکته راروانې وی هغه به د دېوال په شکل کښې یو ځائ
کښې ودرېږی.“ ۱۴-۱۵ دا د لَو وخت وو او سیند ښۀ په
موج کښې وو. کله چې خلقو کېمپ پرېښودو چې د اُردن نه
پورې غاړه واوړی نو اِمامان چې د لوط صندوق یې وړو د
دوئ نه مخکښې لاړل او څنګه چې اِمامانو په سیند کښې قدم
کېښودو، ۱۶ نو د اوبو بهېدل بند شو. او لرې د آدم ښار په
خوا کښې چې د ضرتان سره نزدې دے هلته اوبۀ د دېوال په
شکل ودرېدې. او کومې اوبۀ چې لاندې د مالګې درياب ته
بهېدې هغه په مکمله توګه بند شوې او خلق د یریحو سره
نزدې پورې غاړه واوړېدل. ۱۷ اِمامان چې د مالِک خُدائ د
لوط صندوق یې اوچت کړے وو د اُردن سیند په مینځ کښې
په اوچه زمکه تر هغې پورې ولاړ وُو چې د اِسرائیلو ټول خلق
په اوچه زمکه باندې پورې غاړه اوړېدلی نۀ وُو.

د يادګار کاڼی ودرول

۴ ۱ کله چې ټول قوم د اُردن د سيند نه واوړېدو نو
مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل، ۲ ”د دولسو قبيلو نه يو يو
سړے خوښ کړه ۳ او هغوئ له حُکم ورکړه چې د اُردن د
سيند د مينځ نه دولس کاڼی راواخلی هم هغه ځائ نه چرته
چې اِمامان ولاړ وُو، دوئ ته ووايه چې دا کاڼی د ځان سره
يوسی او هلته يې کېږدی چرته به چې نن شپه خېمې لګوئ.“
۴ بيا يشوَع هغه دولس سړی راوغوښتل کوم چې هغهٔ د
هرې يوې قبيلې نه خوښ کړی وُو ۵ او ورته يې وفرمائيل،
”د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک د لوظ صندوق په وړاندې د
اُردن سيند مينځ ته لاړ شئ. په تاسو کښې هر يو کس به يو يو
کاڼے اوچتوی او د بنی اِسرائيلو د دولسو قبيلو دپاره به يو يو
کاڼے په اوږه باندې اوړئ، ۶ دا کاڼی به خلقو ته رايادوی
چې مالِک خُدائ څهٔ کړی وُو. په راتلونکی وختونو کښې چې
کله ستاسو ماشومان ستاسو نه تپوس کوی چې د دې کاڼو
مطلب څهٔ دے ۷ نو تاسو به ورته وايئ چې کله د مالِک
خُدائ د لوظ صندوق هلته نه تېرېدو نو د اُردن سيند اوبهٔ
بهېدل بند شوی وُو. دا کاڼی به د همېشه دپاره د بنی اِسرائيلو
يو يادګار وی.“ ۸ سړو د يشوَع په حُکمونو عمل وکړو او
څنګه چې مالِک خُدائ يشوَع ته حُکم کړے وو هغوئ د اُردن
سيند مينځ نه دولس کاڼی واخستل د بنی اِسرائيلو د هرې
يوې قبيلې دپاره يې يو يو اوچت کړو د خېمو ځائ ته يې
يوړل او هلته يې کېښودل. ۹ يشوَع د اُردن سيند په مينځ
کښې د دولسو کاڼو يو بل يادګار ودرولو چرته چې د لوظ
صندوق وړُونکی اِمامان ولاړ وُو. هغه کاڼی تر ننه پورې هلته

دی. ۱۰ هغه اِمامان چا چې د لوظ صندوق اوچت کړے
وو د اُردن سيند په مينځ کښې تر هغې پورې ولاړ وُو چې
خلقو هغه هر څۀ وکړل چې مالِک خُدائ يې يشوَع ته حُکم
کړے وو، او څنګه چې موسیٰ هم د دې حُکم کړے وو. خلق
په تېزئ د سيند نه واوړېدل. ۱۱ کله چې هغوئ ټول بلې
غاړې ته واوړېدل نو اِمامان چې د لوظ صندوق يې اوچت
کړے وو د خلقو په مخکښې پورې وتل. ۱۲ د موسیٰ د وينا
په مطابق د روبين، جاد او د منسى د نيمې قبيلې سړی د
وسلې سره د نورو خلقو نه مخکښې روان وُو او پورې وتل.
۱۳ تقريباً څلوېښت زره سړی سره د وسلې د مالِک خُدائ
په حضور کښې يريحو سره نزدې مېدان ته لاړل. ۱۴ په هغه
ورځ مالِک خُدائ يشوَع د ټولو بنی اِسرائيلو په نظر کښې
عزتمند کړو، هغوئ د هغۀ ټول عُمر هم هغه شان عزت کولو
لکه چې څنګه يې د موسیٰ کړے وو. ۱۵ بيا مالِک خُدائ
يشوَع ته وفرمائيل چې، ۱۶ ”هغه اِمامانو له حُکم ورکړه چا
چې د لوظ صندوق اوچت کړے دے چې د اُردن د سيند نه
بهر راوځی.“ ۱۷ نو يشوَع اِمامانو له حُکم ورکړو، ”د اُردن
سيند نه راوځئ.“ ۱۸ هغه اِمامان چې د مالِک خُدائ د لوظ
صندوق يې اوچت کړے وو چې کله د سيند د تل نه اوچې
زمکې ته راوختل نو د اُردن په سيند کښې اوبۀ روانې شوې
او د مخکښې په شان په موج کښې بهېدلې. ۱۹ د وړومبی
مياشتې په لسمه ورځ خلق د اُردن سيند نه پورې وتل او په
جِلجال کښې يې خېمې ولګولې چې د يريحو نمرخاتۀ طرف
ته دے. ۲۰ د اُردن سيند نه چې کوم دولس کاڼی اخستے
شوی وُو نو يشوَع هلته ډېرے کړل. ۲۱ او بنی اِسرائيلو ته
يې وفرمائيل، ”په راتلونکی وختونو کښې چې کله ستاسو بچی

درنه تېوس وکړی چې د دې کاڼو مطلب څهٔ دے، ۲۲ نو
تاسو به ورته د هغه وخت په حقله ووايئ چې کله بنی
اِسرائيل د اُردن په سيند کښې په اوچه زمکه تېر شوی وُو.
۲۳ هغوئ ته ووايئ چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک د
اُردن سيند تر هغې پورې اوچ کړے وو چې مونږ ترې نه
واوړېدلو لکه څنګه چې هغهٔ بحرِقُلزم تر هغې پورې اوچ کړے
وو چې مونږ اوړېدلی نهٔ وُو، ۲۴ او د دې په وجه به د دُنيا
ټولو قومونو ته پته ولګی چې د مالِک خُدائ په لاس کښې
قُدرت دے او تاسو به د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک نه د
همېشه دپاره يرېږئ.“

پينځم باب

۵ ۱ د اُردن نمرپرېواتهٔ طرف ته د اموريانو ټول
بادشاهان او د مديترانی د سمندر په غاړه د کنعانيانو ټول
بادشاهان خبر شول چې مالِک خُدائ د اُردن سيند تر هغې
پورې اوچ کړے وو چې اِسرائيليان ترې نه واوړېدل هغوئ د
بنی اِسرائيلو نه دومره ويرېدل چې مرګ حال شول.

په جِلجال کښې سنت

۲ بيا مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل، ”د تېرو کاڼو نه
چړې جوړې کړه او اِسرائيليان سنت کړه.“ ۳ نو يشوَع هم
هغه شان وکړل څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو او
هغهٔ اِسرائيليان په هغه ځائ کښې سنت کړل چې ورته د
سنت غر وئيلے شو. ۴-۶کله چې اِسرائيليان د مِصر نه روان
شول نو د هغوئ ټول نارينه سنت شوی وُو. خو د هغوئ هغه

يو كس هم سنت شوے نۀ وو چې په بيابان کښې د څلوېښتو
کالو تېرېدو په دوران کښې پېدا شوی وُو. او کله چې دا موده
تېره شوه نو هغه ټول سړی د مالِک خُدائ د نافرمانۍ په وجه
مړۀ شول چې د هغوئ عُمر د مِصر نه د تلو په وخت کښې د
جنګ کولو وو، نو هم هغه شان وشول لکه څنګه چې هغۀ
قسم خوړلے وو چې هغوئ به هغه مُلک ونۀ ګوری چې يئ او
شات په کښې ډېر تېر وی او هغۀ د هغوئ پلار نيکۀ سره د
دې لوظ کړے وو. ٧ د دغه سړو زامن هيڅکله سنت
شوی نۀ وُو بلکې دا هغه نوے نسل وو کوم چې يشوَع سنت
کړل. ٨ د سنت کېدو نه پس ټول نران تر هغې پورې په
کېمپ کښې پاتې شُو چې روغ شوی نۀ وُو. ٩ مالِک خُدائ
يشوَع ته وفرمائيل، ”نن ما تاسو په مِصر کښې د غلامۍ د
شرم نه آزاد کړی يئ.“ او په دې وجه په هغه ځائ جِلجال
نوم کېښودے شو چې تر نن ورځې پورې هم په هغه نوم
ياديږی. ١٠ کله چې بنی اِسرائيلو د يريحو سره نزدې د
جِلجال په ميدان باندې خېمې ولګولې نو هغوئ د هغې
مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام د فسحې اختر وکړو.
١١ په وريسې ورځ هغوئ په اول ځل هغه خوراک وکړو چې
په کنعان کښې پېدا شوے وو يعنې وريتې دانې او پتيره
روټۍ. ١٢ چې بنی اِسرائيلو د هغه پېداوار په اول ځل
وخوړو نو من پرې بند شول او نور من ورته نۀ مِلاوېدل. نو
هم د هغه وخت نه هغوئ به هغه څۀ خوړل چې په کنعان
کښې پېدا کېدل.

حضرت يشوَع او تُوره په لاس سړے

١٣ يوه ورځ چې يشوَع يريحو سره نزدې وو نو ناڅاپه يې يو

سرے تُوره په لاس مخې ته ولاړ وليدو. يشوَع ورنزدې شو او
تپوس يې ترې نه وکړو، "تهٔ زمونږ ملګرے يې که زمونږ
دشمن يې؟" ١٤ هغهٔ جواب ورکړو، "يو سره هم نهٔ يم، زهٔ د
مالِک خُدائ د لښکر مشر يم." يشوَع په زمکه پړمخې پرېوتو
او وې فرمائيل، "صاحِبه زهٔ ستا خِدمت کوونکے يم. تهٔ څهٔ
غواړې چې زهٔ يې وکړم؟" ١٥ د مالِک خُدائ د لښکر مشر
هغهٔ ته وفرمائيل، "څپلۍ وباسه ځکه چې تهٔ په مقدسه زمکه
ولاړ يې." او يشوَع هم هغه شان وکړل چې څهٔ ورته فرمائيلے
شوی وُو.

د يريحو غورزېدل

٦ ١ نو د يريحو دروازې پخې بندې وساتلے شوې چې
بنی اِسرائيليان ورننه نهٔ وځی. نو د ښار نه نهٔ څوک وتے
شول او نهٔ څوک ورننوتے شول. ٢ مالِک خُدائ يشوَع ته
وفرمائيل، "ما يريحو سره د هغې د بادشاه او سره د هغې د
بهادرو سپاهيانو، تا ته حواله کړے دے. ٣ تهٔ او ستا
سپاهيان به روزانه تر شپږو ورځو پورې يو چکر د ښار نه
ګېرچاپېره لګوئ. ٤ اووهٔ اِمامان به د لوظ صندوق نه
مخکښې روان شی چې د هر يو سره به يو يو بيګل وی. نو په
اوومه ورځ به تهٔ او ستا سپاهيان د ښار نه ګېرچاپېره اووهٔ
چکرې لګوئ او اِمامان بيګلی غږوی. ٥ بيا دې هغوئ په
يو اوږد آواز سره بيګل وغږوی. او څنګه چې تاسو دا آواز
واورئ نو ټول خلق دې د اوچت آواز سره يو نعره ووهی نو د
ښار دېوالونه به راوغورزېږی او بيا به ستاسو ټول لښکر
سيدها ښار ته ورننوځی." ٦ نو يشوَع د نون زوئ اِمامان

راوغوښتل او ورته يې وفرمائيل، ”د لوظ صندوق واخلئ او
په تاسو کښې دې اووهٔ اِمامان د بيګلو سره مخکښې روان
شى.“ ٧ بيا هغهٔ خلقو ته حُکم ورکړو چې، ”د ښار نه
ګېرچاپېره مزل شروع کړئ او وسله بند سړى دې د مالِک
خُدائ د لوظ صندوق نه مخکښې روان وى.“ ٨-٩ نو
چې ځنګه يشوَع حُکم کړے وو، وسله بند سړى د بيګلو
غږوونکو اِمامانو نه مخکښې روان شول او په هغوئ پسې هغه
اِمامان روان وُو چا چې د لوظ صندوق اوچت کړے وو او
شا ته ورته نور وسله بند سړى وُو. او په هغه ټول وخت کښې
بيګلې غږېدې. ١٠ خو يشوَع خلقو له حُکم ورکړو چې،
”چغې مهٔ وهئ او چې تر کومې ورځې پورې ما حُکم نهٔ وى
درکړے نو د خولې نه يوه خبره هم مهٔ وباسئ.“ ١١ هغهٔ دې
کسانو ته وفرمائيل چې، ”د مالِک خُدائ د لوظ صندوق يو
ځل د ښار نه ګېرچاپېره وګرځوئ.“ بيا هغوئ کېمپ ته
واپس راغلل او شپه يې هلته تيره کړه. ١٢-١٣ يشوَع په
ورپسې ورځ سحر وختى پاځېدو او په دويم ځل اِمامانو او
سپاهيانو د ښار نه ګېرچاپېره چکر ولګولو هم په هغه ترتيب
سره چې په وړاندينى ورځې يې کړى وُو. مخکښې وسله بند
سړى، ورپسې اووهٔ اِمامان چې اووهٔ بيګلې يې غږولې، او بيا
هغه اِمامان چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق يې اوچت
کړے وو، او په آخر کښې شاته نور وسله بند سړى وُو. او په
هغه دوران کښې بيګلې غږېدې. ١۴ نو په دويمه ورځ هغوئ
د ښار نه ګېرچاپېره يو ځل بيا چکر ولګولو او بيا کېمپ ته
واپس راغلل. هغوئ شپږ ورځې داسې کول. ١۵ په اوومه
ورځ سحر وختى چې رڼا شروع کېده نو هغوئ پاڅېدل او په
دغه ورځ يې د ښار نه ګېرچاپېره اووهٔ چکرې ولګولې. صرِف

په دې ورځ هغوئ ګېرچاپېره اووهٔ چکرې ولګولې. ۱۶ په
اووَم چکر باندې چې کله اِمامانو بيګلې وغږولې نو يشوَع
خلقو له حُکم ورکړو، ”چغې ووهئ ځکه چې مالِک خُدائ دا
ښار تاسو له درکړے دے. ۱۷ دا ښار او په دې کښې هر
څهٔ به مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه د تباه کولو دپاره پېش
کړے شی. صِرف راحب کنجره او د هغې خاندان به بچ
کړے شی ځکه چې هغې زمونږ جاسوسانو له پناه ورکړې
وه. ۱۸ کوم څيزونه چې تباه کولے شی د هغې نه به تاسو
هيڅ هم نهٔ اخلئ، کهٔ چرې تاسو داسې وکړئ نو تاسو به د
بنی اِسرائيلو په کېمپ باندې تکليف او تباهی راولئ. ۱۹ هر
څهٔ چې د سپينو زرو، سرو زرو، زېړو يا د اوسپنې نه جوړ
وی هغه به مالِک خُدائ ته وقف کړے شی. او هغه به د
مالِک خُدائ په خزانه کښې کېښودے شی.“ ۲۰ او اِمامانو
بيګلې وغږولې او چې څنګه خلقو د دې آواز واورېدو نو
هغوئ يوه اوچته نعره ووهله او دېوالونه راوغورزېدل. بيا ټول
لښکر سيدها ښار ته ننوتلو او قبضه يې کړو. ۲۱ هغوئ په
ښار کښې هر يو کس، سړی او ښځې، ځوانان او بوډاګان په
خپلو تُورو باندې ووژل. هغوئ ښاروی، ګډې او خرونه هم
ووژل. ۲۲ خو يشوَع هغه دوو کسانو ته وفرمائيل چا چې
جاسوسی کړې وه، ”د هغه کنجرې کور ته لاړ شئ او څنګه
چې تاسو د هغې سره وعده کړې ده هغه او د هغې خاندان
راولئ.“ ۲۳ نو هغوئ لاړل او راحب يې سره د هغې د مور
او پلار، ورونړو او خوېندو او باقی خاندان سره رابهر کړه.
هغوئ هغه ټول خاندان او نوکران محفوظ ځائ ته بوتلل چې
د بنی اِسرائيلو کېمپ سره نزدې وو. ۲۴ بيا هغوئ ښار او
په هغې کښې هر څهٔ وسوزول، خو صِرف سرهٔ زر، سپين

زر، زیړ او اوسپنه هغوئ پرېښودل او د مالِک خُدائ په
خزانه کښې یې کېښودل. ۲۵ خو یشوَع د راحب کنجرې او
د هغې د ټولو خپلوانو ژوند بچ کړو، ځکه چې هغهٔ کوم
جاسوسان یریحو ته لیږلی وُو هغوئ له یې پناه ورکړې وه. د
هغې اولاد تر اوسه پورې د بنی اِسرائیلو سره اوسیږی. ۲۶
په هغه وخت یشوَع سختې ښېرې وکړې چې، ”څوک هم د
یریحو د ښار د دوباره جوړولو کوشش کوی نو د مالِک
خُدائ غضب دې وربان‌دې وی. څوک هم چې د دې بنیاد
کیږدی نو هغه دې د مشری زوئ نه لاس وینځی. څوک هم
چې د دې دروازې جوړوی نو هغه دې د کشر زوئ نه لاس
وینځی.“ ۲۷ نو مالِک خُدائ د یشوَع مل وو او هغه په ټول
مُلک کښې مشهور شو.

د عکن گناه

۷ ۱ خو بنی اِسرائیلو مالِک خُدائ ته د تباه کېدونکو
څیزونو سره خیانت وکړو. عکن نومې سړی د دې حُکم
نافرمانی وکړه نو مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته سخت غصه
شو. عکن د کرمی زوئ او د زبدی نمسے وو د زارح د
خاندان سره یې تعلق لرلو او دا د یهوداه د قبیلې یوه حِصه
وه. ۲ یشوَع څهٔ سړی د یریحو نه د دې حُکم سره ولیږل
چې د عی ښار جاسوسی وکړی. د عی ښار د بیت‌ایل
نمرخاتهٔ په طرف او د بیت‌آون سره نزدې وو. نو سړی لاړل
او جاسوسی یې وکړه. ۳ او کله چې هغوئ راواپس شول
نو یشوَع له یې خبر ورکړو چې، ”د ټولو خلقو په عی بان‌دې د
حملې کولو ضرورت نشته. صِرف دوه درې زره سړی

ولېږه. ټول لښکر مهٔ سترے کوه ځکه چې هغه دومره لوئ
ښار نهٔ دے.“ ۴ نو تقريباً درې زره اِسرائيلو په هغوئ
باندې حمله وکړله خو د عى ښار د خلقو نه راوتښتېدل. ۵
د عى سړى د ښار د دروازې نه په هغوئ پسې شول او د
کانونو پورې ورپسې لاړل او د غونډۍ په لاره باندې يې ترې
نه تقريباً شپږ دېرش کسان ووژل. نو بنى اِسرائيلو حوصله
بائيله او ويرېدل. ۶ يشوَع او د بنى اِسرائيلو مشرانو د غمه
جامې وشلولې او د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په مخکښې
يې ځانونه په زمکه باندې پړمخې راوغورزول او تر ماښامه
پورې هلته پراتهٔ وُو، د هغوئ په سرونو کښې خاورې وې چې
د هغوئ خفګان ترې نه څرګندېدو. ۷ او يشوَع وفرمائيل،
”اے مالِکه خُدايه، تا ولې مونږ د اُردن نه راپورې وويستلو؟ د
دې دپاره چې مونږ اموريانو ته حواله کړې؟ چې مونږ تباه
کړې؟ مونږ د اُردن په بله غاړه باندې ولې ايسار نهٔ شُو؟ ۸
اے مالِکه خُدايه، اوس چې بنى اِسرائيل د دشمنانو نه په شا
شوى دى نو زهٔ څهٔ ووايم؟ ۹ کنعانيان او د مُلک نور خلق
به د دې نه خبر شى. هغوئ به مونږ راګېر کړى او زمونږ نوم
به د زمکې د مخ نه ختم کړى. بيا به تهٔ د خپل عزتمند نوم د
بچ کولو دپاره څهٔ کوې؟“ ۱۰ مالِک خُدائ يشوَع ته
وفرمائيل، ”ودرېږه. تهٔ ولې داسې پړمخې پروت يې؟ ۱۱ بنى
اِسرائيلو ګناه کړې ده. هغوئ زما سره هغه لوظ مات کړے
دے چې ما ورته حُکم کړے وو چې دوئ به يې نهٔ ماتوى.
هغوئ د هغه څيزونو نه څهٔ اخستى دى چې کوم وقف کولے
شول. هغوئ هغه پټ کړل، د هغې په حقله يې دروغ ووئيل او
د خپل سامان سره يې کېښودل. ۱۲ نو په دې وجه بنى
اِسرائيل د خپلو دشمنانو مقابله نهٔ شى کولے. هغوئ د خپلو

دشمنانو نه په شا شول ځکه چې هغوئ په خپله اوس د تباهۍ
حقدار دی. زۀ به تر هغې پورې نور ستاسو مل نۀ يم چې
تاسو هغه وقف شوی څيزونه تباه کړی نۀ وی چې کوم تاسو
سره دی. ۱۳ پاڅه. خلق زما حضور ته راتلو دپاره پاک او
تيار کړه. هغوئ ته ووايه چې سبا تيار اوسئ ځکه چې زۀ
مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک داسې وايم چې، بنی
اِسرائيلو، تاسو سره وقف شوی څيزونه دی. تاسو تر هغې
پورې د خپلو دشمنانو مقابله نۀ شئ کولے چې دا څيزونه مو
لرې کړی نۀ وی. ۱۴ هغوئ ته ووايه چې په سحر کښې به
هغوئ قبيله په قبيله بهر مخې ته راوستے شی. او کومه قبيله
چې زۀ په نښه کړم هغه به قبيله په قبيله مخې ته راوستے
شی. او کومه قبيله چې زۀ په نښه کړم هغوئ به خاندان په
خاندان مخې ته راوستے شی. او کوم خاندان چې زۀ په نښه
کړم هغوئ کښې به يو په يو مخې ته راوستے شی. ۱۵
څوک چې په نښه کړے شو او حرام څيزونه ورسره پيدا
شول نو هغه به په اور باندې د خپل خاندان او د خپل هر څيز
سره سوزولے شی. ځکه چې هغوئ بنی اِسرائيل سخت
شرمولی دی او زما لوظ يې مات کړے دے.“ ۱۶ په ورپسې
سحر وختی يشوَع بنی اِسرائيل قبيله په قبيله مخکښې راوستل
او د يهوداه قبيله په نښه کړے شوه. ۱۷ هغۀ د يهوداه قبيله
خاندان په خاندان مخکښې راوستل او د زارح قبيله په نښه
کړے شوه. بيا هغۀ د زارح قبيله خاندان په خاندان مخکښې
راوسته او د زبدی قبيله په نښه کړے شوه. ۱۸ بيا هغۀ د
زبدی د خاندان نه يو په يو مخکښې راوستو او عکن د کرمی
زوئ او د زبدی نمسے په نښه کړے شو. ۱۹ يشوَع هغۀ ته
وفرمائيل، ”زما زويه، د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ

پاک په وړاندې اِقرار وکړه او رښتيا ووايه. اوس ما ته ووايه
چې تا څهٔ کړی دی. زما نه د پټولو کوشش مهٔ کوه.“ ۲۰
عکن جواب ورکړو، ”دا رښتيا دی چې ما د مالِک خُدائ د
بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک خِلاف ګناه کړې ده او دا کار مې
کړے دے، ۲۱ په هغه څيزونو کښې چې مونږ لوټ کړی وُو
ما په کښې يوه ښائسته بابلی چُوغه او تقريباً دوه کلو سپين
زر او نيم کلو نه زياته د سرو زرو خښته وليده. هغه زما ډېر
زيات خوښ شول نو ما واخستل. تهٔ به وګورې چې هغه زما
په خيمه کښې ښخ دی او په بېخ کښې يې سپين زر دی.“ ۲۲
نو يشوَع څهٔ سړی هلته ولېږل، هغوئ خيمې ته ورمنډه کړه
او ګورئ چې هغه څيزونه يې هلته وموندل چې ښخ وُو او په
بېخ کښې يې سپين زر وُو. ۲۳ او هغوئ هغه د خيمې نه بهر
راوويستل او يشوَع او ټولو بنی اِسرائيلو له يې راوړل او د
مالِک خُدائ په حضور کښې يې کېښودل. ۲۴ يشوَع او د
بنی اِسرائيلو ټول قوم عکن، د هغهٔ زامن او لونړه، سپين زر،
چُوغه، د سرو زرو ښخته په قبضه کښې واخستل او سره د
دې، د هغهٔ ښاروی، خرونه، ګډې، خېمه او د دې نه علاوه هر
څهٔ چې هغهٔ لرل هغوئ واخستل او د مصيبت وادۍ ته يې
يوړل. ۲۵ او يشوَع وفرمائيل، ”تا ولې په مونږ داسې سخت
تکليف راوستے دے؟ اوس به مالِک خُدائ په تا تکليف
راولی.“ بيا ټولو خلقو عکن سنګسار کړو او مړ شو. هغوئ د
هغهٔ خاندان سنګسار کړل او هغوئ يې سره د هر څهٔ
وسوزل. ۲۶ هغوئ د هغهٔ دپاسه د کاڼو يو غټ ډېرے جوړ
کړو کوم چې تر نن ورځې پورې هلته دے. نو د مالِک خُدائ
غصه سړه شوه او په دې وجه دغه ځائ ته تر اوسه پورې د
مصيبت وادۍ وئيلے شی.

د عی نیول او تباه کېدل

٨ ١ مالِک خُدائ یشوَع ته وفرمائیل، "یرېږه مه او مهٔ
بېحوصلې کېږه. ټول لښکر ځان سره کړه او عی ته لاړ شه.
زهٔ به د عی په بادشاه، د هغهٔ په خلقو او په ښار تا له فتح
درکړم او هغه مُلک به ستا شی. ٢ تاسو به عی او د هغې د
بادشاه سره هغه څهٔ کوئ کوم چې تاسو د یریحو او د هغې
بادشاه سره کړی وُو. خو دا ځل تاسو د هغوئ لوټ شوے
مال او څناور په خپل استعمال کښې راوستلے شئ. د ښار
شا ته د هغوئ خِلاف حملې کولو دپاره په پټ ځائ کښې
کښېنئ." ٣ نو یشوَع د خپلو ټولو سپاهیانو سره تیار شو
چې عی ته لاړ شی. هغهٔ د خپل لښکر دېرش زره د ټولو نه ښهٔ
سپاهیان خوښ کړل او هغوئ یې د شپې ولېږل ٤ او دا
حُکم یې ورکړو، "د ښار بل طرف ته پټ شئ خو ډېر لرې مهٔ
ځئ او حملې کولو ته تیار شئ. ٥ زهٔ او زما سړی به ښار
ته نزدې ورشُو. کله چې د عی خلق زمونږ خِلاف راوځی نو
مونږ به واپس رامنډه کړُو بلکل هم هغسې لکه چې مونږه په
اول ځل کړی وُو. ٦ هغوئ به په مونږ پسې وی او د ښار
نه به یې لرې بوځُو. هغوئ به داسې خیال کوی چې د
مخکښې په شان مونږ د هغوئ نه تښتُو. ٧ بیا به تاسو
راوځئ او په ښار به قبضه وکړئ. نو مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک به دا تاسو له درکړی. ٨ چې هغه ښار قبضه
کړئ نو وې سوزوئ، هم هغسې چې څنګه مالِک خُدائ حُکم
کړے دے. ګورئ ما دا حُکمونه درکړی دی." ٩ نو یشوَع
هغوئ ولېږل او هغوئ خپل پټ ځائ ته لاړل چې د عی
نمرپرېواتهٔ طرف ته، د عی او بیت‌ایل په مینځ کښې دے.

یشوَع په کېمپ کښې د خلقو په مینځ کښې شپه تېره کړه.
۱۰ یشوَع سحر وختی پاڅېدو او سپاهیان یې یو ځائ ته
راغونډ کړل. بیا هغهٔ او د بنی اِسرائیلو مشرانو هغوئ عی ته
بوتلل. ۱۱ سپاهیان د هغهٔ سره د ښار د غټې دروازې طرف
ته لاړل او هلته یې د شمال طرف ته خېمې ودرولې، او هلته د
دوئ او عی تر مینځه یوه وادی وه. ۱۲ هغهٔ تقریباً پینځهٔ زره
سړی د ځان سره کړل او د ښار نمرپرېواتهٔ ته یې پټو ځایونو
ته بوتلل چې د عی او د بیت‌ایل تر مینځه وُو. ۱۳ نو هغوئ
زیات لښکر د ښار شمالی طرف ته او پټ شوی سړی د ښار
نمرپرېواتهٔ طرف ته د جنګ دپاره تیار کړل. یشوَع شپه په
وادئ کښې تېره کړه. ۱۴ کله چې د عی بادشاه د یشوَع
سړی ولیدل نو هغه په تېزئ سره راووتلو. هغه او د هغهٔ ټول
سړی د اُردن د وادئ په طرف د بنی اِسرائیلو سره د جنګ
کولو دپاره هغه مخکښېنی ځائ ته لاړل. او دا پته ورته نهٔ وه
چې د شا د طرف نه وربانديې حمله کېدونکې ده. ۱۵ یشوَع
او د هغهٔ سړو داسې ښکاره کړه چې په شا کېږی او د صحرا
طرف ته تښتی. ۱۶ د ښار ټول سړی راغونډ کړے شوی وُو
چې هغوئ پسې شی او چې څومره هغوئ یشوَع پسې تلل نو
د ښار نه نور هم لرې کېدل. ۱۷ په عی او بیت‌ایل کښې
داسې یو سړے هم پاتې نهٔ شو چې هغه بنی اِسرائیلو پسې نهٔ
وو تلے. هغوئ ښار کولاو پرېښودو او په بنی اِسرائیلو پسې
وُو. ۱۸ بیا مالِک خُدائ یشوَع ته وفرمائیل، ”خپله نېزه د
عی طرف ته کړه، زهٔ دا ښار تا له درکوم.“ یشوَع ته چې
څنګه ووئیلے شول نو هغسې یې وکړل. ۱۹ او څنګه چې
هغهٔ لاس اوچت کړو نو هغه سړی چې پټ شوی وُو زر
پاڅېدل، ښار ته یې ورمنډه کړه، ورننوتل او قبضه یې کړو.

هغوئ سمدستی په ښار اور ولګولو. ۲۰ کله چې د عى سړو
شاته وکتل نو هغوئ وليدل چې لوګے د آسمان طرف ته
ختو. هغوئ ته د تښتېدلو دپاره لار پاتې نۀ شوه ځکه چې
کومو بنى اِسرائيلو چې د صحرا طرف ته منډه وهله نو هغوئ
وربانديې د حملې کولو دپاره راواپس شول. ۲۱ کله چې
يشوَع او ټولو بنى اِسرائيلو ته پته ولګېده چې پټو شوو سړو
ښار قبضه کړے دے او اور يې لګولے دے نو هغوئ
راواپس شول او د عى سړى قتلول يې شروع کړل. ۲۲ نو د
هغه ښار نه اِسرائيليان په جنګ کښې د شاملېدو دپاره ښکته
راکوز شول. نو د عى سړى د بنى اِسرائيلو په مينځ کښې ګېر
شوى وُو نو هغوئ ټول ووژلے شول. هيڅ څوک هم ونۀ
تښتېدل او نۀ څوک ژوندى پاتې شول. ۲۳ صِرف د عى
بادشاه ژوندے ګېر شو او يشوَع له بوتلے شو. ۲۴ بنى
اِسرائيلو هلته په صحرا کښې خپل ټول دشمنان وژل چرته
چې وريسې راغلى وُو. او بيا هغوئ عى ته واپس لاړل او هلته
يې هم هر يو کس ووژلو. ۲۵-۲۶ په هغه ورځ يشوَع تر هغې
پورې خپله نېزه د عى طرف ته نيولې وه او ښکته کوله يې نه
ترڅو چې هلته هر يو کس قتل کړے شوے نۀ وو. د عى ټول
خلق قتل کړے شول چې دولس زره سړى او ښځې په کښې
شامل وُو. ۲۷ لکه څنګه چې مالِک خُدائ يشوَع ته فرمائيلى
وُو بنى اِسرائيلو په ښار کښې مال او څاروى د خپلو ځانونو
دپاره قبضه کړل. ۲۸ يشوَع عى وسوزولو او په کنډر يې بدل
کړو او هغه تر نن ورځې پورې هم هغسې دے. ۲۹ هغۀ د
عى بادشاه د يوې ونې سره پهانسى کړو او تر ماښامه پورې
يې هلته پرېښودو. په ماښام کښې يشوَع حُکم وکړو چې د
هغۀ لاش دې لرې کړے شى او د ښار دروازې سره دې

وغورزولے شی. هغوئ هغه د کاڼو د غټ ډېرى لاندې پټ کړو کوم چې تر نن ورځې پورې هلته دے.

د عيبال په غرۀ د شريعت لوستل

۳۰ بيا يشوَع مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک ته د
عيبال په غرۀ باندې يوه قربانګاه جوړه کړه. ۳۱ هغه يې د
هغه اصُولو په مطابق جوړه کړه چې د مالِک خُدائ خادِم
موسىٰ بنى اِسرائيلو ته ښودلى وُو. لکه څنګه چې د موسىٰ د
شريعت په کِتاب کښې ليکلى دى چې، "قربانګاه دې د
داسې کاڼو نه جوړه وى چې د اوسپنې په آوزار تراشلے
شوى نۀ وى." او په هغې باندې هغوئ مالِک خُدائ ته
سوزېدونکې نذرانې او د سلامتىٔ نذرانې پېش کړې. ۳۲ هلته
د بنى اِسرائيلو په مخکښې يشوَع په کاڼو باندې د هغه شريعت
يو نقل جوړ کړو کوم چې موسىٰ ليکلے وو. ۳۳ اِسرائيليان
سره د مشرانو، آفسرانو او قاضيانو او سره د هغه نورو
قومونو چې د هغوئ سره اوسېدل د مالِک خُدائ د لوظ
صندوق دواړو طرفونو ته ودرېدل. او ليويانو اِمامانو ته يې
مخ وو چا چې د لوظ صندوق اوچت کړے وو. نيم خلق
داسې ولاړ وُو چې شا يې د ګِرزيم غرۀ ته وه او د نيمو خلقو
شا عيبال غرۀ ته وه. د مالِک خُدائ خِدمت کوونکى موسىٰ
دوئ ته حُکم کړے وو چې کله وربانديې د برکت موندلو
وخت راشى نو داسې دې وکړى. ۳۴ بيا يشوَع هغه ټول
شريعت ولوستو چې برکتونه او لعنتونه په کښې شامل وُو،
هم هغه شان چې څنګه د شريعت په کِتاب کښې ليکلے
شوى وُو. ۳۵ هغه ټولې غونډې ته د يشوَع په ذريعه د موسىٰ
هر يو حُکم واورولے شو چې په دې غونډه کښې ښځې،

ماشومان او د نورو قومونو هغه خلق هم شامل وُو چې د
هغوئ سره اوسېدل.

د جبعونيانو د حضرت يشوَع دوکه کول

۹ ۱ چې څهٔ شوی وُو نو د اُردن نمرپرېواتهٔ طرف ته ټول
بادشاهان د هغې نه خبر شول. دا د حِتيانو، اموريانو،
کنعانيانو، فرزيانو، حِويانو او يبوسيانو بادشاهان وُو، څوک
چې د غرونو په مُلک کښې او د نمرپرېواتهٔ په طرف د غرونو
په لمنو کښې او د مديترانى د سمندر غاړې سره د شمال په
طرف د لبنان غرونو پورې اوسېدل. ۲ هغوئ ټول يو ځائ
شول او د يشوَع او بنى اِسرائيلو خِلاف يې فوجونه راغونډ
کړل. ۳ چې يشوَع د يريحو او عى سره څهٔ کړى وُو نو د
جبعون خلق حِويان د هغې نه خبر شول. ۴ نو هغوئ د
هغهٔ د دوکه کولو فېصله وکړه. هغوئ لاړل او څهٔ خوراک يې
راواخستو او زړې بوجۍ او بيا ګنډلے شوى د ميو مشکونه
يې په خرونو باندې بار کړل. ۵ هغوئ زړې مخلے شوې
جامې او مرمت شوې زړې څپلۍ واچولې. او هغه روټۍ چې
هغوئ ځان سره اخستې وه، اوچه او پشمى شوې وه. ۶
بيا هغوئ هغه کېمپ ته ورغلل چې په جِلجال کښې وو او
يشوَع او بنى اِسرائيلو ته يې ووئيل، ”مونږه د لرې مُلک نه
راغلى يُو. مونږ غواړُو چې تاسو مونږ سره يوه معاهده
وکړئ.“ ۷ خو بنى اِسرائيلو ووئيل، ”مونږ تاسو سره څنګه
معاهده وکړُو؟ کېدے شى چې تاسو د نزدې ځائ
اوسېدونکى يئ.“ ۸ هغوئ يشوَع ته ووئيل، ”مونږ ستاسو
خِدمتګار يُو.“ يشوَع د هغوئ نه تپوس وکړو، ”تاسو څوک

یئ؟ او د کوم ځائ نه راغلی یئ؟“ ٩ بیا هغوئ یشوَع ته دا
قیصه بیان کړه، ”صاحِبه، مونږ د مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک په حقله اورېدلی دی او مونږ د هغه هر څۀ نه خبر
شوی یُو چې هغۀ په مِصر کښې کړی دی نو مونږ ځکه د ډېر
لرې مُلک نه راغلو. ١٠ او څۀ چې هغۀ د اُردن نمرخاتۀ
طرف ته د اموریانو دوو بادشاهانو سره کړی دی یعنې د
حسبون بادشاه سیحون او د بسن بادشاه عوج سره چې هغه
په عستارات کښې اوسېدو. ١١ زمونږ مشرانو او زمونږ په
مُلک کښې اوسېدونکو ټولو خلقو مونږ ته ووئیل چې د سفر
دپاره څۀ خوراک تیار کړُو او تاسو سره مِلاوېدو له راشو.
مونږ ته وئیلے شوی وُو چې خپل ځانونه ستاسو خِدمت ته
حاضر کړُو. او تاسو ته ووایو چې تاسو زمونږ سره یو تړون
وکړئ. ١٢ زمونږ روټۍ ته وګوره، کله چې مونږ د دې سره
د خپلو کورونو نه ستاسو سره مِلاوېدو دپاره راوتُو نو دا لا
ګرمه وه. خو وګوره، اوس دا اوچه شوې ده او پشم یې
کړے دے. ١٣ کله چې مونږ مشکونه د میو نه ډک کړل نو
دا نوی وُو. خو وګوره، اوس دا شلېدلی دی. زمونږه جامې
او څپلۍ د اوږد سفر په وجه زړې شوې دی.“ ١٤ بنی
اِسرائیلو د هغوئ څۀ روټۍ واخستله، خو هغوئ د مالِک
خُدائ سره د دې په حقله مشوره ونۀ کړه. ١٥ یشوَع د
جبعون خلقو سره د امن تړون وکړو او هغوئ یې ژوندی
پرېښودل. د بنی اِسرائیلو مشرانو کلکه وعده وکړه چې په
معاهده باندې به عمل کوی. ١٦ د تړون نه درې ورځې
وروستو بنی اِسرائیلو ته پته ولګېده چې دا خلق په حقیقت
کښې د نزدې ځائ اوسېدونکی وُو. ١٧ نو اِسرائیلیان روان
شول او درې ورځې پس هغه ښارونو ته ورسېدل چې دا خلق

په کښې اوسېدل، جبعون، کفیره، بیروت او قِریَت‌یعریم. ۱۸
خو بنی اِسرائیلو هغوئ څکه نهٔ شول وژلے چې د هغوئ
مشرانو ورسره د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک په
نامه کلکه وعده کړې وه. ټولو خلقو د دې په حقله مشرانو ته
شکایت وکړو، ۱۹ خو هغوئ په جواب کښې ووئیل، ”مونږه
هغوئ سره د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک په
نوم کلکه وعده کړې ده. اوس مونږ هغوئ ته څۀ نقصان نۀ
شُو رسولے. ۲۰ د خپلې وعدې په وجه په مونږ لازم دی
چې هغوئ اوسېدو ته پرېږدو. کۀ مونږ داسې ونۀ کړل نو
خُدائ پاک به مونږ له سزا راکړی. ۲۱ هغوئ مۀ وژنئ خو
هغوئ به زمونږ دپاره لرگی ماتوی او اوبۀ به راوړی.“ او
مشرانو هم دغه مشوره راکړې ده. ۲۲ یشوَع حُکم وکړو چې
د جبعون خلق دې هغۀ له راوستلے شی. او هغۀ د هغوئ نه
تپوس وکړو، ”تاسو ولې مونږ دوکه کړُو او راته مو ووئیل
چې مونږ د لرې ځائ نه راغلی یُو، اگر چې تاسو دلته نزدې
اوسېدئ؟ ۲۳ د دې کار کولو په وجه تاسو لعنتی شوی یئ.
ستاسو خلق به د همېشه دپاره غلامان وی. لرگی به ماتوی او
زما د خُدائ پاک کور ته به اوبۀ راوړی.“ ۲۴ هغوئ په
جواب کښې ووئیل، ”صاحِبه، مونږ څکه داسې وکړل چې
مونږ ته پوره خبر رارسېدلے دے چې مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک خپل خِدمت کوونکی موسیٰ له دا حُکم ورکړے
وو چې دا ټول مُلک تاسو له درکړی او چې څومره خلق په
هغه مُلک کښې وی نو وبه یې وژنئ. مونږ ستاسو نه سخت
یرېدو نو په دې وجه مو دا کار کړے دے او زمونږ سره د
خپل ژوند فکر وو. ۲۵ اوس مونږ ستاسو په قبضه کښې یُو،
څۀ چې درته ښۀ ښکاری نو هم هغه شان وکړئ.“ ۲۶ نو

يشوَع بنی اِسرائيلو له اجازت ورنهٔ کړو چې هغوئ ووژنی.
٢٧ خو هم په هغه وخت هغهٔ د هغوئ نه غلامان جوړ کړل
چې لرګی ماتوی او د مالِک خُدائ د قربان‌ګاه او بنی
اِسرائيلو دپاره اوبهٔ راوړی. او تر نن ورځې پورې هغوئ په
هغه ځائ کښې هم دا کار کوی چې مالِک خُدائ د خپل
عبادت دپاره غوره کړے دے.

د اموريانو شکست خوړل

١٠ ١ د يروشلم بادشاه ادونی‌صدق خبر شو چې يشوَع
عی قبضه کړے دے او بېخی يې تباه کړے دے او د دې
بادشاه يې وژلے دے، لکه څنګه چې يشوَع د يريحو او د دې
بادشاه سره هم دغه شان کړی وُو. هغه د دې نه هم خبر شو
چې د جبعون خلقو د بنی اِسرائيلو سره صُلح کړې ده او د
هغوئ سره اوسيږی. ٢ د يروشلم خلق د دې په وجه يرې
واخستل ځکه چې جبعون د شاهی ښارونو په شان يو لوئ
ښار وو، دا د عی نه هم لوئ وو او د دې سړی تکړه جنګيالی
وُو. ٣ نو ادونی‌صدق د حبرون بادشاه هوهام له، د يرموت
بادشاه پيرام، د لکيس بادشاه يفيع او د عجلون بادشاه دبير
له دا پيغام ولېږلو، ٤ ”راشئ او په جبعون باندې په حمله
کولو کښې زما مدد وکړئ، ځکه چې د جبعون خلقو د يشوَع
او د بنی اِسرائيلو سره صُلح کړې ده.“ ٥ دې پينځو اموری
بادشاهانو، د يروشلم بادشاه، د حبرون، د يرموت، د لکيس
او د عجلون بادشاه يو لښکر جوړ کړو، جبعون يې محاصره
کړو او حمله يې ورباندې وکړه. ٦ د جبعون سړو يشوَع له
دا خبر ورولېږلو چې هغه د جِلجال په کېمپ کښې وو، ”په

دې وخت کښې مونږ عاجزان هم داسې مۀ پرېږده. سمدستی
راشه او زمونږ مدد وکړه. د غرونو په مُلک کښې ټول اموری
بادشاهان په خپلو کښې ملګری شوی دی او په مونږ يې حمله
کړې ده.“ ۷ نو يشوَع او د هغۀ ټول لښکر د جِلجال نه
روان شول چې په دې کښې تکړه فوجيان هم شامل وُو. ۸
مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل، ”د هغوئ نه مۀ يرېږه. ما د
مخکښې نه تا له فتح درکړې ده. د هغوئ يو کس به هم ستا
مقابله نۀ شی کولے.“ ۹ يشوَع او د هغۀ لښکر ټوله شپه د
جِلجال نه جبعون ته مزل وکړو او هغوئ په اموريانو باندې
يوه ناڅاپه حمله وکړه. ۱۰ مالِک خُدائ اموريان د بنی
اِسرائيلو په وړاندې په وارخطايۍ آخته کړل. بنی اِسرائيلو په
جبعون کښې د هغوئ قتلِ عام وکړو او د هغه سړک پورې
وريسې وُو چې بره بيت‌حورون ته تلے دے او په جنوب
کښې د عزيقه او مقيده پورې يې ورباندې حملې کولې. ۱۱
په کوم وخت کښې چې اموريان د بنی اِسرائيلو نه لاندې درې
ته تښتېدل، نو مالِک خُدائ تر عزيقه پورې په هغوئ باندې
لويه ږلۍ ووروله. په ږلۍ باندې د هغې نه هم زيات مړۀ شول
چې څومره بنی اِسرائيلو وژلی وُو. ۱۲ په هغه ورځ کله چې
مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو سره له په اموريانو باندې فتح
ورکړه، يشوَع د مالِک خُدائ سره خبرې وکړې. هغۀ د بنی
اِسرائيلو په مخکښې داسې وفرمائيل، ”اے نمره، د جبعون
دپاسه ولاړ اوسه، اے سپوږمۍ، د ايالون په مېدان ودرېږه.“
۱۳ نو نمر نبغ ودرېدو او سپوږمۍ تر هغې پورې حرکت نۀ
کولو تر کومې پورې چې قوم د خپلو دشمنانو نه بدل نۀ وو
اخستے. دا د ياشر په کِتاب کښې ليکلی دی. نمر د آسمان
په مينځ کښې ولاړ وو او تقريباً ټوله ورځ پرې نۀ وتلو. ۱۴

داسې ورځ نۀ د دې نه مخکښې تېره شوې ده او نۀ د دې نه
پس راغلې ده، په هغه وخت کښې مالِک خُدائ د يو سړى
خبرو ته توجو وکړه، ځکه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو
دپاره جنګ کولو. ١٥ د دې نه پس، يشوَع او د هغۀ لښکر په
جِلجال کښې کېمپ ته راواپس شول.

د يشوَع په ذريعه د پينځو اموری بادشاهانو نيول

١٦ په هغه وخت هغه پينځۀ اموری بادشاهان وتښتېدل او د
مقيده په غار کښې پټ شول، ١٧ يشوَع چا خبر کړو چې
هغوئ په کوم ځائ کښې پټ ؤو. ١٨ هغۀ وفرمائيل، ”د غار
د خولې مخې ته يو څو غټ کاڼی راورغړوئ او څۀ
څوکيداران هلته ودروئ، ١٩ خو تاسو په خپله هلته مۀ
ايسارېږئ. په دشمن پسې روان اوسئ او د شا د طرف نه
ورباندې حمله وکړئ، هغوئ مۀ پرېږدئ چې خپلو ښارونو ته
ورسيږی. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له په هغوئ
باندې فتح درکړې ده.“ ٢٠ يشوَع او د بنی اِسرائيلو سړو د
اموريانو لښکر تقريباً ختم کړو، خو څۀ پاتې کسانو د ښار په
دېوالونو کښې دننه د پناه ځائ پيدا کړو او ونۀ وژلے شول.
٢١ بيا د يشوَع ټول سړی په خير سره د مقيده په کېمپ
کښې يشوَع له واپس راغلل. د دې نه پس په هغه مُلک کښې
هيچا دا جرأت نۀ شو کولے چې د بنی اِسرائيلو خِلاف څۀ
ووائی. ٢٢ بيا يشوَع وفرمائيل، ”د هغه غار خولۀ کولاو کړئ
او هغه پينځۀ بادشاهان ما له بهر راوباسئ.“ ٢٣ نو غار
کولاو کړے شو او د يروشلم، حبرون، يرموت، لکيس او
عجلون بادشاهان رابهر کړے شول ٢٤ او هغوئ يشوَع ته
راوستلے شول. يشوَع بيا د بنی اِسرائيلو ټول سړی

راوغوښتل او هغه آفسرانو له يې حُکم ورکړو چې، ”راشئ او
خپلې پښې د بادشاهانو په څټُونو باندې کېږدئ.“ او هغوئ
ورله په څټُونو پښې کېښودې. ۲۵ بيا يشوَع آفسرانو ته
وفرمائيل، ”يرېږئ مه او نهٔ چې بې‌حوصلې شئ. اراده
مضبوطه کړئ او تکړه شئ ځکه چې مالِک خُدائ به ستاسو
ټولو دشمنانو سره هم دغه شان کوى.“ ۲۶ بيا يشوَع
بادشاهان ووژل او په پينځو ونو پورې يې راځوړند کړل او تر
ماښامه پورې د هغوئ لاشونه هلته وُو. ۲۷ د نمرپرېواتو په
وخت کښې يشوَع حُکم وکړو او د هغوئ لاشونه راکوز کړے
شول او هم په هغه غار کښې وغورزولے شول چرته چې
هغوئ مخکښې پټ وُو. د غار په خولهٔ باندې لوئ کاڼى
کېښودلے شول او هغوئ تر اوسه پورې هلته دى.

د يشوَع نورې امورى علاقې قبضه کول

۲۸ يشوَع حمله وکړه او مقيده او د هغې بادشاه يې په هغه
ورځ ونيولو. هغهٔ په ښار کښې ټول خلق ووژل او هيڅ څوک
هم ژوندى پاتې نهٔ شُو. يشوَع د مقيده بادشاه سره هم هغه
شان وکړل چې څهٔ يې د يريحو بادشاه سره کړى وُو. ۲۹ د
دې نه پس، يشوَع او د هغهٔ لښکر د مقيده نه لِبناه ته لاړو او
په دې يې حمله وکړه. ۳۰ مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو له په
دې ښار او د دې په بادشاه باندې هم فتح ورکړه. يشوَع هيڅ
څوک هم ژوندى پرې نهٔ ښودل او هغهٔ د دې بادشاه سره هم
هغه شان وکړل چې څنګه يې د يريحو بادشاه سره کړى وُو.
۳۱ د دې نه پس، يشوَع او د هغهٔ لښکر د لِبناه نه لکيس ته
لاړل، دا يې هم محاصره کړو او حمله يې پرې وکړه. ۳۲ د
جنګ په دويمه ورځ مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو له په لکيس

فتح ورکړه. څنګه چې هغوئ د لِبناه سره کړی وُو، نو هغوئ
هيڅ څوک هم ژوندی پرې نۀ ښودل او په ښار کښې يې هر يو
کس ووژلو. ۳۳ د جزر بادشاه هورم د لکيس د مدد دپاره
راغلو، خو يشوَع هغۀ او د هغۀ لښکر له شکست ورکړو او
هغۀ يو کس هم ژوندے پرې نۀ ښودو. ۳۴ وريسې، يشوَع او
د هغۀ لښکر د لکيس نه عجلون ته لاړل، دا يې محاصره کړو
او حمله يې وربانديې وکړه. ۳۵ هغوئ هم په هغه ورځ دا
قبضه کړو او هلته هر يو کس يې ووژلو، هم هغه شان چې
څنګه يې د لکيس سره کړی وُو. ۳۶ د دې نه پس، يشوَع او
د هغۀ لښکر د عجلون نه حبرون ته وختل، حمله يې پرې
وکړه ۳۷ او قبضه يې کړو. هغوئ بادشاه، په هغه ښار او
ګېرچاپېره ټولو ښارونو کښې هر يو کس ووژلو. يشوَع هغه
ښار پوره تباه کړو، هم هغه شان چې څنګه هغۀ د عجلون
سره کړی وُو. په دې کښې هغوئ هيڅ څوک هم ژوندے پرې
نۀ ښودلو. ۳۸ بيا يشوَع او د هغۀ لښکر دبير ته ورواپس
شول او په دې يې حمله وکړه. ۳۹ هغۀ دا، د دې بادشاه او
ګېرچاپېره ښارونه يې قبضه کړل. هغوئ هر يو کس ووژلو.
يشوَع په دبير او د دې د بادشاه سره هم هغه شان کار وکړو
چې څنګه کار يې د حبرون او لِبناه او د دې د بادشاه سره
کړے وو. ۴۰ يشوَع ټول مُلک قبضه کړو. هغۀ د غرونو
مُلک، د نمرخاتۀ طرف ته لاندې علاقې او د نمرپرېواتۀ طرف
ته د غرونو لمنې او په جنوب کښې اوچ مُلک او د دې ټولو
بادشاهانو له يې شکست ورکړو. هغۀ هيڅ څوک هم ژوندے
پرې نۀ ښودو، هر يو کس ووژلے شو. دا هغه څۀ وُو چې
مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک يې حُکم کړے وو.
۴۱ يشوَع د قادِس برنيع نه واخله تر غزه پورې او د جشن

ښار ګېرچاپېره علاقې نه واخله تر جبعون ښار پورې ټولو
بادشاهانو له شکست ورکړو. ۴۲ یشوَع دا ټول بادشاهان او
د هغوئ علاقه په یو وخت کښې فتح کړه ځکه چې مالِک
خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک د بنی اِسرائیلو په جنګ
کښې مدد کولو. ۴۳ د دې نه پس، یشوَع او د هغۀ لښکر په
جِلجال کښې واپس کېمپ ته لاړل.

د یشوَع یابین او د هغۀ ملګرو له شکست ورکول

١١ ۱ کله چې د بنی اِسرائیلو د فتحې خبر د حصور
بادشاه یابین ته ورسېدو، نو هغۀ د مدون بادشاه یوباب، د
سِمرون او اکشاف بادشاهانو له خبر ورولېږلو، ۲ او په
شمال کښې د غرونو مُلک ټولو بادشاهانو، د ګلیل ډنډ جنوبی
طرف ته د اُردن په وادئ کښې بادشاهانو، د ګلیل غرونو په
لمن کښې بادشاهانو، او د دور سره نزدې د سمندر په غاړه
بادشاهانو له یې هم خبر ورولېږلو. ۳ هغۀ کنعانیانو له چې
د اُردن سیند په دواړو طرفونو باندې اوسېدل، او اموریانو،
حِتیانو، فرزیانو او د غرونو په مُلک کښې یبوسیانو له هم
خبر ورولېږلو او داسې هغه حِویانو له یې هم خبر ورولېږلو
چې هغوئ د مصفاه په مُلک کښې د حرمون غرۀ په لمن
کښې اوسېدل. ۴ نو هغوئ د خپلو ټولو فوجیانو سره
راغلل، دا دومره ډېر سړی وُو لکه چې د سمندر په غاړه
شګې وی. د هغوئ سره ډېر آسونه او جنګی ګاډئ هم وې.
۵ دې ټولو بادشاهانو په خپلو کښې اِتحاد وکړو او په یو
ځائ راغلل او د بنی اِسرائیلو خِلاف جنګ کولو دپاره یې د
میروم خوَړ سره خېمې ولګولې. ۶ مالِک خُدائ یشوَع ته

وفرمائيل، ”د هغوئ نه مۀ يريږه. سبا تر دې وخته پورې به ما
هغوئ ټول د بنی اِسرائيلو دپاره وژلی وی. بيا تۀ به ضرور د
هغوئ آسونه ګوډ کړې او د هغوئ جنګی ګاډې به
وسوزوې.“ ۷ نو يشوَع او د هغۀ ټولو سړو د ميروم د خوَړ
سره په هغوئ باندې اچانک حمله وکړه. ۸ مالِک خُدائ
بنی اِسرائيلو له په هغوئ باندې فتح ورکړه، اِسرائيليان
ورپسې وُو او په شمال کښې تر مسرفات مائم او صيدا او
نمرخاتۀ طرف تر مصفاه وادۍ پورې ورپسې وُو. جنګ تر
هغې پورې جاری وو چې د دشمن يو کس هم ژوندے پاتې نۀ
شو. ۹ يشوَع د هغوئ سره هم هغه شان وکړل چې څنګه
مالِک خُدائ حُکم کړے وو يعنې هغۀ د هغوئ آسونه شل
ګوډ کړل او جنګی ګاډې يې ورله وسوزولې. ۱۰ بيا يشوَع
راواپس شو، حصور يې ونيولو او د دې بادشاه يې ووژلو. په
هغه وخت کښې حصور د ټولو بادشاهتونو مرکزی ښار وو.
۱۱ هغوئ هلته هر يو کس ووژلو، هيڅ څوک هم ژوندے
پاتې نۀ شو او ښار وسوزولے شو. ۱۲ يشوَع هغه ټول
ښارونه او د دې بادشاهان ونيول، هر يو کس يې ووژلو، هم
هغه شان چې څنګه د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ
حُکم کړے وو. ۱۳ خو بنی اِسرائيلو هغه يو ښار هم ونۀ
سوزولو کوم چې په غونډو باندې جوړ شوے وو خو يشوَع
صِرف حصور سوزولے وو. ۱۴ بنی اِسرائيلو د دې ښارونو
نه ټول مالِ غنيمت او څاروی بوتلل او د خپلو ځانونو دپاره
يې وساتل. خو هغوئ ټول کسان ووژل، هيڅ څوک هم ژوندی
پاتې نۀ شُو. ۱۵ مالِک خُدائ خپل خِدمت کوونکی موسیٰ له
حُکم ورکړے وو، موسیٰ دا حُکم يشوَع له ورکړو او يشوَع
ورباندې عمل وکړو. هغۀ هغه هر څۀ وکړل چې مالِک خُدائ

موسىٰ ته د هغې حُکم کړے وو.

هغه علاقې چې حضرت يشوَع قبضه کړې وې

١٦ يشوَع هغه ټول مُلک قبضه کړو د غرونو مُلک، د غرونو
لمنې، چې په شمال او جنوب دواړو طرفونو باندې وُو، د
جشن ټوله علاقه او د دې جنوبى طرف ته خُشک مُلک او هم
دې سره د اُردن د وادى. ١٧-١٨ هغه علاقه په جنوب کښې
د ادوم سره نزدې د خلق غر نه واخله، په شمال کښې د
بعل‌جاد پورې او د لبنان په وادىٔ کښې د حرمون غر جنوبى
طرف پورې خوره شوه. يشوَع د دې علاقې د بادشاهانو سره
تر ډېر وخته پورې جنګ وکړو، خو هغهٔ هغوئ ټول ونيول او
وې وژل. ١٩ جبعون هغه يواځينے ښار وو چې د بنى
اِسرائيلو سره يې صُلح وکړه، هلته څهٔ حِويان اوسېدل. باقى
نور ټول په جنګ کښې فتح شوى وُو. ٢٠ مالِک خُدائ
هغوئ په خپله تکړه کړى وُو چې د بنى اِسرائيلو سره جنګ
وکړى، نو داسې هغوئ بېخى تباه کړے شول او ټول په
بې‌رحمىٔ سره ووژلے شول. دا هغه څهٔ وُو چې مالِک خُدائ
د دې حُکم موسىٰ له ورکړے وو. ٢١ په هغه وخت کښې
يشوَع لاړو او د دېوانو نسل عناقيان يې تباه کړل چې د غرونو
په مُلک کښې، حبرون، دبير، عناب او د يهوداه او بنى
اِسرائيل د غرونو په ټول مُلک کښې اوسېدل. يشوَع هغوئ او
د هغوئ ښارونه پوره تباه کړل. ٢٢ د بنى اِسرائيلو په مُلک
کښې يو عناقے هم پاتې نهٔ شو، اګر چې څهٔ عناقيان په غزه،
جات او اشدود کښې پاتې وُو. ٢٣ يشوَع هغه ټول مُلک
قبضه کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ موسىٰ ته
حُکم کړے وو. يشوَع دا بنى اِسرائيلو له ورکړو چې خپل

میراث يې شی او په هره قبیله باندې يې په حِصو کښې تقسیم کړو. نو بیا په هغه مُلک کښې جنګونه ختم شول او امن و امان شو.

د حضرت موسیٰ نه شکست خوړونکی بادشاهان

۱۲ ۱ بنی اِسرائیلو دوو بادشاهانو له شکست ورکړو، نو د اُردن نمرخاتۀ طرف ته، د ارنون وادۍ نه واخله د اُردن تر وادۍ پورې او هم داسې په شمال کښې د حرمون غر پورې ټول مُلک يې فتح کړے وو او قبضه يې پرې کړې وه.
۲ یو اموری بادشاه سیحون وو چې هغۀ به په حسبون باندې بادشاهی کوله. د هغۀ په بادشاهۍ کښې نیم جِلعاد شامل وو، د عروعیر نه واخله چې د ارنون وادۍ په غاړه وو او د هغه وادۍ په مینځ کښې ښار او هم داسې د یبوق سیند پورې چې دا د عمون سرحد وو، ۳ په دې کښې د اُردن وادی یعنې په جنوب کښې د ګلیل دریاب نه واخله د مړ دریاب نمرخاتۀ طرف تر بیت‌یسیموت پورې او د پِسګه غر د لمنو پورې علاقې شاملې وې. ۴ هغوئ د بسن بادشاه عوج له هم شکست ورکړو، څوک چې د رفائیم آخری پاتې شوے وو، هغۀ په عستارات او ادرعی باندې بادشاهی کوله. ۵ د هغۀ په بادشاهۍ کښې د حرمون غر، سلکه او د جسور سرحدونو پورې ټول بسن او معکه او نیم جِلعاد او هم داسې د حسبون بادشاه سیحون د علاقې پورې مُلک په کښې شامل وو. ۶ موسیٰ او بنی اِسرائیلو دې دوو بادشاهانو له شکست ورکړے وو. د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ د هغوئ مُلک د روبین، جاد او د منسی نیمې قبیلې له د دې

دپاره ورکړے وو چې د هغوئ خپل میراث شی.

هغه بادشاهان چې حضرت یشوَع شکست ورکړے وو

۷ نو یشوَع او بنی اِسرائیلو د اُردن نمرپرېواتۀ طرف ته دې
ټولو بادشاهانو له شکست ورکړو چې په دې کښې د لبنان
وادئ بعل‌جاد نه واخله په جنوب کښې د ادوم سره نزدې د
خلق غر پورې علاقې شاملې وې. یشوَع دا مُلک په قبیلو
باندې تقسیم کړو او دا يې ورکړو چې پوخ میراث يې شی.
۸ په دې حِصه کښې د غرونو مُلک، نمرپرېواتۀ طرف ته د
غرونو لمنې، د اُردن وادی او د دې لمنې، نمرخاتۀ طرف ته
کوزه علاقه او په جنوب کښې خُشکه علاقه شامله وه. په دې
علاقه کښې حِتیان، اموریان، کنعانیان، فرزیان، حِویان او
یبوسیان اوسېدل. ۹ بنی اِسرائیلو چې کومو بادشاهانو له
شکست ورکړو هغه دا دی، یریحو، عی چې بیت‌ایل ته نزدې
وو، ۱۰ یروشلم، حبرون، ۱۱ یرموت، لکیس، ۱۲ عجلون،
جزر، ۱۳ دبیر، جدر، ۱۴ حُرمه، عراد، ۱۵ لِبناه، عدولام،
۱۶ مقیده، بیت‌ایل، ۱۷ تفوح، حِفر، ۱۸ افیق، لشرون،
۱۹ مدون، حصور، ۲۰ سِمرون مرون، اکشاف، ۲۱
تعنک، مِجدو، ۲۲ قادِس، یقنِعام چې په کرمل کښې وو، ۲۳
دور چې د سمندر په غاړه وو، جوئیم، چې په ګلیل کښې وو،
۲۴ او تِرضاه. دا ټول یو دېرش بادشاهان وُو.

د کنعان په پاتې علاقو باندې د قبضې کولو حکم

۱۳ ۱ اوس یشوَع ډېر بوډا شوے وو. مالِک خُدائ هغۀ

ته وفرمائيل، "ته ډېر بوډا شوے يې خو تر اوسه پورې په ډېره
علاقه باندې قبضه کول پاتې دى، ٢ د فلستيانو او
جسوريانو ټوله علاقه، ٣ او ورسره په جنوب کښې د
عويانو ټوله علاقه. د مِصر سرحد سره د سيحور نِهر نه
واخله په شمال کښې د عقرون سرحد پورې علاقه د کنعانيانو
ګڼلے شوه، او د فلستيانو بادشاهان په غزه، اشدود،
اسقلون، جات او عقرون کښې اوسېدل. ٤ تر اوسه پورې
د کنعانيانو او معاره ټول مُلک هلته دے کوم چې د
صيدانيانو دے او هم داسې د اموری سرحد افيق پورې، ٥
د جبليانو مُلک، نمرخاتهٔ طرف ته ټول لبنان، د بعل‌جاد نه
چې د حرمون غر جنوب طرف ته ده د حمات درې پورې.
٦ په دې کښې د هغه صيدانيانو ټوله علاقه شامله ده کوم
چې د لبنان د غرونو او مسرفات مائم په مينځ کښې د غرونو
په مُلک کښې اوسيږی. کله چې اِسرائيليان مخ په وړاندې
ځی نو زهٔ به دا ټول خلق وشړم. لکه څنګه چې ما حُکم
درکړے دے نو ته به هغه مُلک په بنی اِسرائيلو باندې تقسيم
کړې. ٧ نو اوس دا زمکه په هغه نورو نهو قبيلو او د منسی
په نيمه قبيله باندې تقسيم کړه چې د هغوئ خپل ميراث
شی."

د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته علاقې تقسيمېدل

٨ د روبين، جاد او د منسی نيمې قبيلې د مخکښې نه هغه
زمکه اخستې وه کومه چې موسیٰ، د مالِک خُدائ خِدمتګار
هغوئ له ورکړې وه، دا د اُردن سيند نمرخاتهٔ طرف ته وه.
٩ د هغوئ علاقه د ارنون وادئ په غاړه تر عروعير او د
هغه وادئ په مينځ کښې ښار پورې خوره شوه او په دې کښې

د ميدبا نه واخله تر ديبون پورې ټولې اوچتې علاقې شاملې
وې. ۱۰ دا د عمون سرحد پورې لاړه او هغه ټول ښارونه په
کښې شامل وُو په کومو باندې چې اموری بادشاه سيحون
حکومت کړے وو، چې هغۀ په حسبون کښې بادشاهی کړې
وه. ۱۱ په دې کښې د جِلعاديانو، د جسوريانو او د معکيانو
علاقې، د حرمون ټول غر او تر سلکه پورې ټول بسن شامل
وو. ۱۲ په کښې د عوج بادشاهی هم شامله وه کوم چې د
رفائيم آخری پاتې شوے وو، چې هغۀ په عستارات او ادرعی
باندې بادشاهی کړې وه. موسىٰ دې خلقو له شکست
ورکړے وو او هغوئ يې شړلی وُو. ۱۳ خو بنی اِسرائيلو د
جسور او معکه خلق نۀ وُو شړلی، هغوئ تر اوسه پورې د بنی
اِسرائيلو سره اوسيږی. ۱۴ موسىٰ د ليوی قبيلې له په ميرات
کښې هيڅ زمکه نۀ وه ورکړې، لکه څنګه چې مالِک خُدائ
موسىٰ ته فرمائيلی وُو چې ليويانو ته به د خپلې برخې په توګه
هغه قربانۍ ملاويږی کومې چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو
خُدائ پاک ته په قربانګاه باندې سوزولے شی.

د روبين قبيلې ته حواله شوے مُلک

۱۵ موسىٰ د هغه مُلک يوه حِصه د روبين د قبيلې کورَنو له
ورکړې وه چې د هغوئ ميراث شی. ۱۶ د هغوئ علاقه د
ارنون وادۍ په غاړه د عروعير پورې او د هغه وادۍ تر مينځ
ښار پورې خوره وه او په دې کښې د ميدبا نه ګېرچاپېره
ټولې اوچتې علاقې شاملې وې. ۱۷ په دې کښې حسبون او
د اوچتې علاقې ټول ښارونه شامل وُو يعنې ديبون، بامات
بعل، بيت‌بعل معون، ۱۸ يهض، قديمات، مفعت، ۱۹
قِريَتائم، سبماه او په وادۍ کښې په غر باندې ضره‌سحر، ۲۰

بیت‌فعور، د پِسګه غر ښکته علاقې او بیت‌یسیموت. ٢١ په
دې کښې د اوچتې علاقې ټول ښارونه او د اموری بادشاه
سیحون ټول مُلک شامل وو، اموری بادشاه سیحون په
حسبون بادشاهی کړې وه. موسیٰ هغهٔ له او دغسې د میدیان
دې حکمرانانو له هم شکست ورکړو، ایوی، رقِم، صور، حُور
او رِبع. د سیحون په مُلک کښې دې ټولو بادشاهانو حکومت
کړے وو. ٢٢ کوم خلق چې بنی اِسرائیلو ووژل په هغې
کښې د بعور زوئ بلعام فال کتونکے هم شامل وو. ٢٣
نمرپرېواتهٔ طرف ته د اُردن سیند د روبین قبیلې سرحد وو.
دا هغه ښارونه او کلی وُو چې د روبین قبیلې کورَنو له
ورکړے شوی وُو چې د هغوئ خپل میراث شی.

د جاد قبیلې ته حواله شوې علاقه

٢٤ موسیٰ د هغه مُلک یوه حِصه د جاد قبیلې کورَنو له هم
ورکړې وه چې د هغوئ خپل میراث شی. ٢٥ د هغوئ په
علاقه کښې یعزیر او د جِلعاد ټول ښارونه، د عروعیر پورې د
عمونیانو نیم مُلک شامل وو، کوم چې د ربه نمرخاتهٔ طرف
ته دے، ٢٦ د هغوئ مُلک د حسبون نه تر رامت مصفاه او
بطونیم پورې او د محنایم نه تر دبیر سرحد پورې خور وو.
٢٧ د اُردن په وادئ کښې په دې کښې بیت‌هارم، بیت‌نِمره،
سُکات، صفون او د حسبون بادشاه سیحون باقی پاتې
بادشاهی شامله وه. د هغوئ نمرپرېواتهٔ طرف ته سرحد د
ګلیل دریاب پورې د اُردن سیند وو. ٢٨ دا هغه ښارونه او
کلی وُو کوم چې د جاد قبیلې کورَنو له ورکړے شوی وُو
چې د هغوئ خپل میراث شی.

د نمرخاتهٔ طرف ته منسی قبیلې ته حواله شوې علاقه

٢٩ موسیٰ د هغه مُلک يوه حِصه د منسی نيمې قبيلې کورَنو
له ورکړې وه چې د هغوئ خپل ميراث شی. ٣٠ د هغوئ
علاقه تر محنايم پورې خوره وه او په دې کښې ټول بسن، د
بسن بادشاه عوج ټوله بادشاهی او هم داسې په بسن کښې د
يائير ټول شپيتهٔ کلی هم شامل وُو. ٣١ په کښې نيم جِلعاد او
هم داسې عستارات او ادرعی، په بسن کښې د عوج په
بادشاهئ کښې ښارونه هم شامل وُو. دا ټول د منسی زوئ
مکير اولاد نيمو کورَنو له ورکړے شوی وُو. ٣٢ کله چې
موسیٰ د موآب په مېدانونو کښې وو نو هغهٔ د يريحو نمرخاتهٔ
طرف ته او د اُردن مُلک داسې تقسيم کړو. ٣٣ خو موسیٰ
ليوی قبيلې له په ميراث کښې هيڅ هم ورنهٔ کړل. ځکه چې
مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک د هغوئ ميراث دے
لکه څنګه چې هغهٔ ورسره وعده کړې وه.

د اُردن سيند نمرپرېواتهٔ طرف ته د علاقې تقسيم

١۴ ١ دا هغه حِساب کِتاب دے چې د اُردن سيند
نمرپرېواتهٔ طرف ته د کنعان مُلک په بنی اِسرائيلو باندې
څنګه تقسيم شوے وو. اِلیعزر اِمام، د نون زوئ يشوَع او د
بنی اِسرائيلو د قبيلو کورَنو مشرانو دا په خلقو باندې تقسيم
کړو. ٢ لکه څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم
ورکړے وو چې د اُردن سيند نمرپرېواتهٔ طرف ته نهه نيمو
قبيلو ته د ميراث د مِلاوېدو دا فيصله دې د پچې په ذريعه

وشي. ۳-۴ موسیٰ د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته مُلک د مخکښې نه هغه نورو دوه نیمو قبیلو ته حواله کړے وو. د یوسف اولاد په دوو قبیلو کښې تقسیم وو، منسی او اِفرائیم. موسیٰ په هغه زمکه کښې لیویانو له هیڅ حِصه ورنهٔ کړه. خو هغوئ ته د اوسېدو دپاره داسې ښارونه مِلاو شول چې د هغوئ د څاروو او رَمو دپاره پټې په کښې وُو. ۵ بنی اِسرائیلو هغه زمکه هم هغه شان تقسیم کړه لکه څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو.

د حبرون کالب ته مِلاوېدل

۶ یوه ورځ د یهوداه د قبیلې څهٔ خلق په جِلجال کښې یشوَع له راغلل. د هغوئ نه یو کس د یفُنه قنزی زوئ کالب هغهٔ ته وفرمائیل، "تا ته پته ده چې مالِک خُدائ په قادِس برنیع کښې د خُدائ پاک بنده موسیٰ ته زما او ستا په حقله څهٔ فرمائیلی وُو. ۷ زهٔ د څلوېښتو کالو وم چې کله د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ زهٔ د قادِس برنیع نه ولېږلم چې د مُلک معلومات حاصل کړم. نو ما هغهٔ له صحیح خبر راوړو. ۸ کوم سړی چې زما سره تلی وُو نو هغوئ زمونږ خلق یرول. خو ما په وفادارئ سره د مالِک خُدائ زما د خُدائ پاک تابعداری وکړه. ۹ په هغه وخت موسیٰ ما سره دا لوظ وکړو چې ما او زما بچو ته به بې‌شکه دا مُلک د میراث په توګه ملاوېږی چې په کوم کښې ما قدم ایښے وو. ۱۰ خو اوس ګوره، چې د کله نه مالِک خُدائ موسیٰ ته داسې فرمائیلی دی نو د هغې پینځهٔ څلوېښت کاله وشول. دا هغه وخت وو چې کله بنی اِسرائیل په صحرا کښې روان وُو او مالِک خُدائ د خپلې وعدې په مطابق تر نن

ورځې پورې زۀ ژوندے ساتلے يم. ما ته وګوره. زۀ د پينځۀ
اتياو کالو يم ۱۱ او زۀ نن هم هغه شان تکړه يم چې څنګه په
هغه وخت کښې وم چې کله موسیٰ ليږلے وم. زۀ تر اوسه
پورې د جنګ او د باقی نورو کارونو دپاره اوس هم ښۀ تکړه
يم. ۱۲ نو، ما له د غرونو هغه مُلک راکړه چې مالِک خُدائ
په هغه ورځ زما سره د هغې وعده کړې وه په کومه ورځ چې
ما او نورو جاسوسانو خبر راوړو. ما بيا تا ته ووئيل چې هلته
د ديوانو نسل عناقيان د پَخو ديوالونو په لويو لويو ښارونو
کښې وُو. مالِک خُدائ دې زما مل شی او هغوئ به زۀ
وشړم، هم هغه شان لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلی
دی.“ ۱۳ يشوَع د يفُنه زوئ کالب دپاره برکت وغوښتلو او
د حبرون ښار يې ورکړو چې د هغۀ خپل شی. ۱۴ حبرون
تر اوسه پورې د يفُنه قنزی د زوئ کالب دے، ځکه چې هغۀ
په وفاداری سره د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک
تابعداری کوله. ۱۵ د حبرون ښار مخکښې د قِريَت اربع په
نوم يادېدو، ځکه چې اربع د ټولو نه لوئ عناقے وو. نو بيا په
هغه مُلک کښې جنګونه ختم شول او امن و امان شو.

د يهوداه قبيلې ته حواله شوې زمکه

۱۵ ۱ د يهوداه قبيلې کورَنو ته د زمکې يوه حِصه مِلاو
شوه چې داسې بيان شوې ده، هغه مُلک په جنوب کښې د
ادوم د سرحد سره د صين صحرا آخری جنوبی سر ته
ورسيدو. ۲ دا جنوبی سرحد د مالګې درياب د جنوبی سر
نه لاړو، ۳ او په جنوب کښې د لړم درې نه واخله تر صين
پورې تلے وو. دا په جنوب کښې د قادِس برنيع نه تلے وو، د

حصرون نه تېر وو او ادار ته رسېدلے وو او قرقع ته تاو وو،
۴ او عضمون ته تلے وو او د مديترانى د سمندر ته د
مِصر په سرحد باندې په نِهر باندې تلے وو، سرحد هلته ختم
شوے وو. دا د يهوداه جنوبى سرحد وو. ۵ نمرخاتهٔ طرف
ته سرحد يې د مالګې درياب وو، دا تر هغه خليج پورې تلے
وو چرته چې د اُردن سيند خالى کيږى. شمالى سرحد د هغه
ځائ نه شروع کېدو، ۶ چې د بيت‌حجلاه پورې خور وو او
د هغه غاړې په شمالى طرف تلے وو چې د هغې نه د اُردن
وادى ښکارېده. بيا دا بوهن کاڼى پورې تلے وو، بوهن د
روبين زوئ وو، ۷ د مصيبت د وادۍ نه تر دبير پورې او
بيا په شمال کښې د جِلجال طرف ته تاو وو، چې مخ يې د
وادۍ جنوبى طرف ته د ادميم درې ته دے. دا د عين‌شمس د
چينو نه عين‌راجل ته تلے وو، ۸ کوم چې د غرهٔ جنوبى
طرف ته د هنوم وادۍ نه تېر شوے وو چرته چې د يبوسيانو
يروشلم ښار وو. سرحد بيا د هنوم وادۍ نمرپرېواتهٔ طرف ته
پاس غر ته ختلے وو، چې د رفائيم وادۍ شمالى سر سره
دے. ۹ د هغه ځائ نه دا د نفتوح چينو ته او بيا د عِفرون
سره نزدې ښارونو ته تلے وو. دا هلته د بعله يعنې
قِريَت‌يعريم طرف ته تاو وو، ۱۰ چرته چې دا د ادوم د
غرونو مُلک طرف ته د بعله نمرپرېواتهٔ طرف ته تاو وو، د
يعريم يعنې کسلون غرهٔ شمالى طرف ته، لاندې بيت‌شمس ته
تلے وو او د تمنت نه تېر وو. ۱۱ سرحد بيا د عقرون
شمالى طرف ته غرهٔ ته تلے وو، د سکرون طرف ته تاو وو،
د بعله غر نه تېر وو او يبنى‌ايل ته تلے وو. دا د مديترانى د
سمندر سره ختم وو، ۱۲ چې د هغې نه نمرپرېواتهٔ طرف ته
د مديترانى سمندر وو. په دې سرحدونو کښې د يهوداه د

قبيلو خلق اوسېدل.

د کالب د حبرون او دبير فتح کول

۱۳ لکه څنګه چې مالِک خُدائ يشوَع ته حُکم کړے وو، د
يهوداه د علاقې يوه حِصه د يفُنه زوئ کالب له ورکړے شوې
وه. هغهٔ ته حبرون مِلاو شو، د هغه ښار نوم قِريَت‌اربع وو او
اربع د عناقيانو پلار نيکهٔ وو. ۱۴ کالب د عناقيانو هغه اولاد
د ښار نه وويستلو، چې د سيسى، اخيمان او تلمى قبيلې وې.
۱۵ د هغې ځائ نه هغه لاړو چې د دبير په اوسېدونکو باندې
حمله وکړى. هغه ښار مخکښې قِريَت‌سِفر بللے شو. ۱۶
کالب وفرمائيل، ”زهٔ به خپله لور عکسه هغه سړى له ورکړم
چې وادهٔ يې کړى چې کوم سړے د قِريَت‌سِفر په قبضه کولو
کښې کامياب شى.“ ۱۷ د کالب ورارهٔ او د قنز زوئ
عتنى‌ايل هغه ښار قبضه کړو، نو کالب خپله عکسه لور هغهٔ
ته وادهٔ کړه. ۱۸ د وادهٔ په ورځ هغې عتنى‌ايل دې ته رضا
کولو چې د هغې د پلار نه يو پټے وغواړى. هغه د خپل خر نه
کوزه شوه او کالب ترې نه تپوس وکړو چې، ”تهٔ څهٔ
غواړې.“ ۱۹ هغې ورته ووئيل، ”زما سره ښهٔ وکړه، زهٔ د
اوبو يو څو چينې غواړم. تا چې ما له کومه زمکه راکړې ده
هغه په اوچ مُلک کښې ده.“ نو کالب هغې له بره او ښکته
چينې ورکړې.

د يهوداه ښارونه

۲۰ دا هغه زمکه وه چې د يهوداه قبيلې کورَنو ته مِلاو شوه
چې د هغوئ ميراث شى. ۲۱ په جنوب کښې په آخرى سر

کښې دا ښارونه د هغوئ ؤو، کوم چې د ادوم سرحد سره
نزدې ؤو، هغه دا ؤو، قبضئیل، عدر، یجور، ۲۲ قینه،
دیمونه، عدعده، ۲۳ قادِس، حصور، اِتنان، ۲۴ زیف، طلم،
بعلوت، ۲۵ حصورحدته، قریوت‌حصرون یعنې حصور،
۲۶ اِمام، سمع، مولاده، ۲۷ حصارجده، حشمون،
بیت‌فِلِط، ۲۸ حصارسعول، بیرسبع، بزیوتیاه، ۲۹ بعله،
عییم، عضم، ۳۰ التولد، کسیل، حُرمه، ۳۱ صِقلاج، مدمنه،
سنسناه، ۳۲ لباوت، سِلحیم، عین او رِمون، دا ټول
نهۀویشت ښارونه ؤو، چې د دې نه ګېرچاپېره کلی هم ؤو.
۳۳ د غرونو په لمنو کښې دا ښارونه ؤو، اِستال، صُرعا،
اسنا، ۳۴ زنوح، عین‌جنیم، تفوح، عینام، ۳۵ یرموت،
عدولام، شوکه، عزیقه، ۳۶ شعریم، عدیتیم، جدیره او
جدیروتیان، دا څوارلس ښارونه ؤو چې د هغې نه ګېرچاپېره
کلی ؤو. ۳۷ هلته دا ښارونه هم ؤو، ضنان، حداشه،
مجدل‌جد، ۳۸ دلعان، مصفاه، یقتی‌ایل، ۳۹ لکیس،
بُصقت، عجلون، ۴۰ کبون، لحماس، کِتلیس، ۴۱
جدیروت، بیت‌دجون، نعمه او مقیده، دا شپاړس ښارونه ؤو،
چې د دې نه ګېرچاپېره کلی ؤو. ۴۲ هلته دا ښارونه هم ؤو،
لِبناه، عتر، عسن، ۴۳ یفتاح، اسنا، نصیب، ۴۴ قعیله،
اکزیب او مریسه، یعنې نهۀ ښارونه، چې ګېرچاپېره ترې نه
کلی هم ؤو. ۴۵ هلته د عقرون د ښارونو او د کلو سره ؤو،
۴۶ او د عقرون نه د مدیترانی د سمندر پورې، ټول د اشدود
سره نزدې ښارونه او کلی. ۴۷ هلته اشدود او غزه، د خپلو
وړو ښارونو او کلو سره ؤو، چې دا د مِصر په سرحد باندې
نِهر او د مدیترانی د سمندر غاړې ته رسېدلی ؤو. ۴۸ د
غرونو په مُلک کښې دا ؤو، سمیر، یتیر، شوکه، ۴۹ دناه،
قِریَت‌سِفر یعنې دبیر، ۵۰ عناب، استموع، عنیم، ۵۱ جشن،

حولون او جلوه، یوولس ښارونه، چې د دې نه ګېرچاپېره
کلی وُو. ۵۲ هلته عرب، دومه، اشعان، ۵۳ ینوم، بیت‌تفوح،
افیقه، ۵۴ حُمطه، حبرون او صیعور وُو، نهۀ ښارونه، چې
ګېرچاپېره ترې نه کلی هم وُو. ۵۵ هلته دا ښارونه وُو،
معون، کرمل، زیف، یُوطه، ۵۶ یزرعیل، یقدِعام، زنوح، ۵۷
قین، جبعه او تمنت، یعنې لس ښارونه، چې ګېرچاپېره ترې
نه کلی هم وُو. ۵۸ هلته حلحُول، بیت‌صور، جدور، ۵۹
معرات، بیت‌عنات او التقون وُو، شپږ ښارونه، چې
ګېرچاپېره ترې نه کلی هم وُو. ۶۰ هلته قِریَت‌بعل یعنې،
قِریَت‌یعریم او ربه وُو، دوه ښارونه، چې ګېرچاپېره ترې نه
کلی هم وُو. ۶۱ په صحرا کښې بیت‌اراباه، مدین، سکاکه،
۶۲ نِبسان، د مالګې ښار، او عین‌جدی وُو، شپږ ښارونه چې
ګېرچاپېره ترې نه کلی هم وُو. ۶۳ خو د یهوداه خلق د دې
قابل نۀ وُو چې هغه یبوسیان وشړی کوم یبوسیان چې په
یروشلم کښې اوسېدل. یبوسیان تر اوسه پورې هلته د یهوداه
د خلقو سره اوسیږی.

اِفرائیم او د نمرپریواتۀ طرف منسی ته علاقه حواله کېدل

۱۶ ۱ د یوسف اولاد ته چې کوم مُلک حواله شوے وو
د هغې جنوبی سرحد د یریحو سره نزدې د اُردن نه شروع
شوے وو، دا هغه ځائ وو چې د یریحو چینو نمرخاتۀ طرف
ته وو او صحرا ته تلے وو. دا د یریحو نه تلے وو او تر
بیت‌ایل پورې د غرونو مُلک ته ننوتلے وو. ۲ د بیت‌ایل نه
دا لوز ته تلے وو او عطارات ادار ته رسېدلے وو، چرته چې

ارکيان اوسېدل. ۳ بيا دا د لاندينى بيت‌حورون پورې،
نمرپرېواتۀ طرف ته د يفليطيانو علاقې ته تلے وو. دا د هغه
ځائ نه جزر ته تلے وو او د مديترانى په سمندر باندې ختم
وو. ۴ دا زمکه د يوسف اولاد، د اِفرائيم قبيلو او د
نمرپرېواتۀ طرف ته منسى ته مِلاو شوه چې د هغوئ خپل
ميراث شى.

اِفرائيم

۵ دا د اِفرائيم د قبيلې د کورَنو علاقه وه، د هغوئ سرحد
نمرخاتۀ طرف ته د عطارات ادار نه پاسنى بيت‌حورون ته
تلے وو. ۶ او د هغه ځائ نه د مديترانى سمندر ته تلے
وو. مکمتاه د هغوئ په شمالى طرف باندې وو. هلته نمرخاتۀ
طرف ته سرحد د تانت سيلا طرف ته تاو وو او د ينوحاه
نمرخاتۀ طرف ته تلے وو. ۷ بيا دا د ينوحاه نه لاندې
عطارات او نعراه ته تلے وو، چې يريحو ته رسېدلے وو او د
اُردن سره ختم وو. ۸ نمرپرېواتۀ طرف ته سرحد د تفوح
نه د قاناه نِهر ته تلے وو او د مديترانى سمندر سره ختم وو.
دا هغه مُلک وو چې د اِفرائيم د قبيلې کورَنو ته ورکړے
شوے وو چې د هغوئ ميراث شى، ۹ چې په کښې يو څو
هغه وارۀ ښارونه او کلى هم شامل وُو کوم چې د منسى په
سرحدونو کښې دننه وُو، خو د اِفرائيم قبيلې له ورکړے شوى
وُو. ۱۰ خو هغوئ هغه کنعانيان ونۀ شړل کوم چې په جزر
کښې اوسېدل، نو په دې وجه کنعانيان تر اوسه پورې د
اِفرائيميانو سره اوسېږى، خو د کنعانيانو نه يې په زور کار
اخلى.

نمرپرېواتۀ طرف ته منسی

١٧ ١ د نمرپرېواتۀ طرف ته د اُردن یوه برخه د یوسف
مشر زوئ منسی اولاد څۀ کورَنو ته مِلاو شوې وه. د جِلعاد
پلار مکیر، چې د منسی مشر زوئ وو هغه یو تکړه فوجی وو،
نو په دې وجه جِلعاد او د نمرخاتۀ طرف ته بسن هغۀ ته
حواله شوی وُو. ٢ د اُردن نمرپرېواتۀ طرف ته زمکه د
منسی دې باقی پاتې کورَنو ته حواله شوې وه یعنې ابیعزر،
حالق، اسرىاِیل، شِکم، حِفر او سمیدع. دا د یوسف زوئ
منسی نران اولاد وو او هغوئ د خپلو کورَنو مشران وُو. ٣
د حِفر زوئ صِلافحاد، چې دې زوئ د جِلعاد، جِلعاد زوئ د
مکیر او مکیر زوئ د منسی وو، د صِلافحاد زامن نۀ وُو، خو
صِرف لوڼه یې وې. د هغوئ نومونه محلاه، نوعاه، حجلاه،
مِلکاه او تِرضاه وُو. ٤ هغوئ اِلیعزر اِمام، د نون زوئ
یشوَع او مشرانو له لاړې او ورته یې ووئیل، ”مالِک خُدائ
موسیٰ له حُکم ورکړو چې مونږ له او داسې زمونږ نرانو
خپلوانو له هم د زمکې یوه برخه راکړی چې زمونږ میراث
شی.“ نو چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو هغۀ ورله د
ترونو سره میراث ورکړو. ٥ نو په دې وجه منسی ته د
اُردن نمرخاتۀ طرف د جِلعاد او بسن نه علاوه لس نورې
برخې مِلاو شوې، ٦ ځکه چې د منسی قبیلې لوڼو ته د
خپلو زامنو سره میراث مِلاو شو. نو په دې وجه د جِلعاد
مُلک د منسی د باقی پاتې اولاد میراث شو. ٧ د منسی
علاقه د آشر نه د شِکم نمرخاتۀ طرف ته تر مکمتاه پورې
ورسیده. بیا هغه سرحد د جنوب طرف ته لاړو چې په دې
کښې د تفوح خلق شامل شی. ٨ د تفوح نه ګېرچاپېره

علاقه د منسى وه، خو په سرحد باندې د تفوح ښار، د اِفرائيم
د اولاد وو. ۹ بيا سرحد لاندې د قاناه نِهر ته تلے وو. د نِهر
جنوبى طرف ته ښارونه د اِفرائيم وُو، اګر چې دا د منسى په
علاقه کښې وُو. د منسى سرحد د نِهر شمالى غاړې سره تلے
وو او د مديترانى سمندر سره ختم وو. ۱۰ اِفرائيم جنوب
طرف ته وو او منسى د شمال طرف ته وو او د نمرپړيواتۀ
سرحد يې د مديترانى سمندر وو. آشر شمالى نمرپړيواتۀ
طرف ته وو او يساکار شمالى نمرخاتۀ طرف ته وو. ۱۱ د
يساکار او آشر په علاقو کښې، بيت‌شان او ابليعام د منسى
وُو او تر دور پورې چې د سمندر په غاړه دے او د هغې نه
ګېرچاپېره ښارونه هم د منسى وُو، عين دور، تعنک، مِجدو او
د دې نه ګېرچاپېره ښارونه. ۱۲ د منسى خلقو په دې
ښارونو کښې اوسېدونکى خلق نۀ شول شړلے، نو په دې
وجه کنعانيان هلته په زور اوسېدل. ۱۳ اګر چې کله بنى
اِسرائيليان تکړه هم شول، نو هغوئ بيا هم ټول کنعانيان ونۀ
شړل، خو کنعانيان يې دې ته مجبور کړل چې په زبردستۍ
ترې نه کار واخلى.

د اِفرائيم او د نمرپړيواتۀ طرف ته منسى د نورې زمکې غوښتل

۱۴ د يوسف اولاد يشوَع ته ووئيل، ”تا مونږ له د مُلک
صِرف يوه برخه ولې راکړې ده چې زمونږ ميراث شى؟ مونږ
ډېر زيات خلق يُو ځکه چې مالِک خُدائ مونږ له برکت
راکړے دے.“ ۱۵ يشوَع ورته وفرمائيل، ”کۀ تاسو ډېر زيات
يئ او د اِفرائيم د غرونو مُلک ستاسو دپاره کافى نۀ وى، نو

بیا ځنګلو ته لاړ شئ او د فرزیانو او رفائیم په مُلک کښې د
خپلو ځانونو دپاره زمکه صفا کړئ.“ ۱۶ د یوسف قبیلې
ورته ووئیل، ”د غرونو مُلک هم زمونږ دپاره کافی نهٔ دے، او
د مېدانونو او د بیت‌شان او د دې نه ګېرچاپېره ښارونو او د
یزرعیل په وادۍ کښې اوسېدونکی ټول کنعانیان د اوسپنې
جنګی ګاډۍ لری.“ ۱۷ نو یشوَع د اِفرائیم او د نمرپرېواتهٔ
طرف ته منسی قبیلو ته ووئیل چې، ”په حقیقت کښې تاسو
ډېر زیات یئ او تاسو ډېر تکړه شوی یئ. تاسو ته به د یوې
برخې نه زیاتې برخې ملاوېږی. ۱۸ د غرونو مُلک به ستاسو
شی، اګر چې دا یو ځنګل دے، تاسو به دا صفا کړئ او د یو
سر نه تر بل سَره پورې به یې ونیسئ. کهٔ کنعانیان هر څومره
تکړه هم وی او ورسره د اوسپنې جنګی ګاډۍ وی خو تاسو
به بیا هم هغوئ وشړئ.“

پاتې شوې زمکه تقسیمول

۱۸ ۱ کله چې هغوئ هغه مُلک فتح کړو نو د هغې نه
پس، د بنی اِسرائیلو ټول قوم په سیلا کښې راغونډ شو او د
مالِک خُدائ د حضور مقدسه خېمه یې ودروله. ۲ د بنی
اِسرائیلو اووهٔ قبیلې تر اوسه پورې داسې وې چې هغوئ ته په
هغه مُلک کښې حِصه نهٔ وه حواله شوې. ۳ نو یشوَع بنی
اِسرائیلو ته وفرمائیل، ”تاسو به ترڅو پورې دومره اِنتظار
کوئ چې تاسو لاړ شئ او هغه مُلک ونیسئ کوم چې مالِک
خُدائ ستاسو د پلار نیکهٔ خُدائ پاک تاسو له درکړے دے؟
۴ تاسو به د هرې قبیلې نه درې سړی خوښ کړئ او زهٔ به
هغوئ ولېږم چې هغه ټوله علاقه وګوری او د دې میراث د

تقسیمولو تفصیل راوړی او بیا به هغوئ ما له واپس راشی.
٥ هغه مُلک به په هغوئ باندې په اوو برخو کښې تقسیم شی، یهوداه به د هغې په جنوبی حِصه کښې ایسار شی او یوسف به د هغې په شمالی حِصه کښې ایسار شی. ٦ د دې اوو حِصو د تقسیم یو تفصیل ولیکئ او ما له یې راوړئ. بیا به زۀ ستاسو دپاره د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک په وړاندې د مشورې دپاره ستاسو سره پچه واچوم. ٧ خو لیویانو ته به ستاسو نورو قبیلو سره د زمکې میراث نۀ ملاویږی، ځکه چې د هغوئ برخه دا ده چې د مالِک خُدائ د اِمامانو په توګه خِدمت وکړی. او د جاد، روبین او د منسی قبیلو ته به نوره زمکه نۀ ملاویږی ځکه چې د مخکښې نه هغوئ ته خپله زمکه د اُردن نمرخاتۀ طرف ته مِلاو شوې ده، کومه چې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ هغوئ له ورکړې ده.“ ٨ کله چې هغه سړی د مُلک کتلو دپاره روان شول نو یشوَع ورته وفرمائیل چې، ”داسې به وکړئ، په هغه ټول مُلک باندې وګرځئ او تفصیل یې جوړ کړئ او بیا ما له واپس راشئ. او بیا به زۀ دلته په سیلا کښې د مالِک خُدائ په وړاندې د مشورې دپاره تاسو سره پچه واچوم.“ ٩ نو هغه سړی په ټول مُلک باندې وګرځېدل او هغوئ د دې بیان ولیکلو چې په اوو حِصو کښې به یې څنګه تقسیموی او د ښارونو تفصیل یې ولیکلو. بیا هغوئ واپس یشوَع له د سیلا کیمپ ته لاړل. ١٠ نو یشوَع د هغوئ دپاره په سیلا کښې پچه واچوله چې د مالِک خُدائ سره مشوره وکړی او د بنی اِسرائیلو هرې پاتې شوې قبیلې ته یې د زمکې خپله خپله برخه حواله کړه.

بنیامین ته حواله شوې علاقه

۱۱ اول پچه د بنیامین د قبیلې راوتله. د هغوئ زمکه د
یهوداه او یوسف قبیلو په مینځ کښې پرته وه. ۱۲ په شمال
کښې د هغوئ سرحد د اُردن سره شروع کیدو او بیا د یریحو
شمال طرف ته بره ختلے وو او نمر پرېواتهٔ طرف ته د
بیت‌آون په صحرا کښې د غرونو په مُلک کښې تلے وو. ۱۳
هغه سرحد بیا بره د لوز جنوبی طرف ته تلے وو چې د دې
بیت‌ایل نوم هم وو، بیا عطارات ادار ته کوز شوے وو چې د
بیت‌حورون په جنوب طرف په غر باندې وو. ۱۴ بیا سرحد
په یو بل طرف باندې تلے وو، د دې غرهٔ د نمرپرېواتهٔ طرف
نه جنوبی طرف ته تاو وو او قِریَت‌بعل ته تلے وو چې بل نوم
یې قِریَت‌یعریم دے، کوم ځائ چې د یهوداه د قبیلې دے. دا
د نمرپرېواتهٔ طرف ته سرحد وو. ۱۵ جنوبی سرحد یې د
قِریَت‌یعریم په غاړه شروع شوے وو او د نفتوح چینو ته تلے
وو. ۱۶ بیا دا لاندې د غرهٔ لمنو ته کوز شوے وو چې د
هنوم وادی ترې نه ښکارېده، دا د رفائیم وادئ شمالی سر
سره دے. بیا دا د هنوم په وادئ کښې جنوبی طرف ته، د
یبوسیانو په جنوبی غاړه د عین‌راجل طرف ته تلے وو. ۱۷
بیا دا د عین‌شمس شمالی طرف ته او بیا جلیلوت ته تاو وو،
چې د ادمیم درې ته مخامخ دے. سرحد بیا لاندې د بوهن
کاڼی ته تلے وو، بوهن د روبین زوئ وو. ۱۸ او د هغه
غاړې شمالی طرف ته تېر وو چې د اُردن وادی ترې نه
ښکارېده. دا لاندې وادئ ته ورننوتلے وو، ۱۹ د بیت‌حجلاه
شمالی غاړې نه تېر وو او د مالګې دریاب د شمالی خولې
سره ختم وو، په کوم ځائ کښې چې د اُردن سیند اوبهٔ

ورغورزیږی. دا جنوبی سرحد وو. ۲۰ اُردن یې د نمرخاتهٔ
طرف ته سرحد وو. دا د هغه مُلک سرحدونه وُو کوم چې د
بنیامین قبیلې کورَنو ته مِلاو شُو چې د هغوئ خپل میراث
شی. ۲۱ د بنیامین د قوم د قبیلو ښارونه دا وُو، یریحو،
بیت‌حجلاه، عمیق قصیص، ۲۲ بیت‌اراباه، صمریم،
بیت‌ایل، ۲۳ عویم، فاره، عفره، ۲۴ کفرالعمونی، عُفنی او
جبعه، دا دولس ښارونه وُو چې ګېرچاپېره ترې نه کلی هم
وُو. ۲۵ هلته جبعون، راما، بیروت، ۲۶ مصفاه، کفیره،
موضه، ۲۷ رِقم، ارفیل، تراله، ۲۸ ضِلِع، الف، یبوس یعنې
یروشلم، جبعه او قِریَت‌یعریم وُو، دا ټول څوارلس ښارونه وُو
چې ګېرچاپېره ترې نه کلی هم وُو. دا هغه مُلک دے کوم چې
د بنیامین قبیلې کورَنو ته مِلاو شو چې د هغوئ میراث شی.

شمعون ته حواله شوې علاقه

۱۹ ۱ دویمه پچه د شمعون قبیلې د کورَنو راووتله. دا
علاقه د یهوداه قبیلې په علاقه کښې دننه وه. ۲ په دې کښې
بیرسبع یا شیبا، مولاده، ۳ حصارسعول، بالاه، عضم، ۴
التولد، بیت‌ایل، حُرمه، ۵ صِقلاج، بیت‌مرکبوت،
حصارسوسه، ۶ بیت‌لباوت او ساروحن شامل وُو، دا
دیارلس ښارونه وُو چې ګېرچاپېره ترې کلی وُو. ۷ هلته
عین، رِمون، عتر، عسن هم وُو، دا څلور ښارونه وُو، چې
ګېرچاپېره ترې نه کلی وُو. ۸ په دې کښې هغه ټول کلی
شامل وُو چې تر لرې په جنوب کښې د بعلات بیر یا راما
نجب پورې ښارونه ترې نه تاو وو. دا هغه مُلک وو چې د
شمعون قبیلې کورَنو ته مِلاو شوے وو چې د هغوئ خپل

میراث شي. ۹ د یهوداه میراث د ضرورت نه زیات وو نو
په دې وجه د هغه علاقې یوه برخه د شمعون قبیلې له
ورکړې شوې وه.

زبولون ته حواله شوې علاقه

۱۰ دریمه پچه د زبولون قبیلې د کورَنو راووتله. هغوئ ته
چې کومه زمکه مِلاو شوه هغه سارید ته رسېدلې وه. ۱۱ د
مُلک سرحد د هغه ځائ نمرپرېواتهٔ طرف مرعله ته تلے وو،
چې دباست او د یقنِعام نمرخاتهٔ طرف ته د نِهر سره لګېدو.
۱۲ د سارید په بله غاړه دا نمرخاتهٔ طرف ته د کِسلوت تبور
سرحد ته او بیا دبرت او یفیع ته تلے وو. ۱۳ دا د هغه ځائ
نه نمرخاتهٔ په طرف جات‌حِفر او عته قاضین ته روان وو او
د رِمون په لاره نیعه ته تاو وو. ۱۴ په شمال کښې سرحد د
حناتون طرف ته تاو وو او د اِفتاح‌اېل وادۍ سره ختم وو.
۱۵ په دې کښې قطات، نحلال، سِمرون، اِداله او بیت‌لحم
شامل وُو، دا ټول دولس ښارونه وُو، چې ګېرچاپېره ترې نه
کلی وُو. ۱۶ دا ښارونه او د دې کلی په هغه مُلک کښې وُو
کوم چې د زبولون قبیلې ته مِلاو شُو چې خپل میراث يې
شي.

د یساکار قبیلې ته حواله شوې علاقه

۱۷ په څلورم ځل پچه د یساکار قبیلې د کورَنو راووتله. ۱۸
د دې په علاقه کښې، یزرعیل، کسولوت، شونیم، ۱۹
حفارئیم، شِیون، اناخرات، ۲۰ ربیت، قِسیون، ابِض، ۲۱
ریمت، عین‌جنیم، عین‌حده او بیت‌فصیص شامل وُو. ۲۲ دا
سرحد د تبور، شحصومه او بیت‌شمس سره هم لګېدو او د

اُردن سره ختم وو. په دې کښې شپاړس ښارونه شامل وُو،
چې ګېرچاپېره ترې نه کلى وُو. ٢٣ دا ښارونه او کلى په هغه
مُلک کښې وُو کوم چې د يساکار قبيلې ته مِلاو شُو چې د
هغوئ ميراث شى.

د آشر قبيلې ته حواله شوې علاقه

٢٤ په پينځم ځل پچه د آشر قبيلې د کورَنو راووتله. ٢٥ په
دې کښې د حلقت، حلى، بطن، اکشاف، ٢٦ المُلک، عماد
او مِسال علاقې شاملې وې. په نمرپرېواتهٔ طرف باندې دا د
کرمل او د سيحور لِبنات سره لګېدو. ٢٧ چرته چې دا
نمرخاتهٔ طرف ته تاو وو، نو د دې سرحد بيت‌دجون ته تلے
وو او د بيت‌عميق او نعى‌اېل د شمال په لاره دا زبولون او د
اِفتاح‌اېل وادىَ سره لګېدلو. دا په شمال کښې کابول ته روان
وو، ٢٨ عبرون، رِحوب، حمون، قاناه او تر صيدا پورې
تلے وو. ٢٩ سرحد بيا د راما طرف ته تاو وو او د پَخو
دېوالونو ښار صور ته رسېدلے وو، بيا دا حوسه ته تاو وو او
د مديترانى سمندر سره ختم وو. په دې کښې مهلاب، اکزيب،
٣٠ عُمه، افيق او رِحوب شامل وُو، دا دوويشت ښارونه
وُو، چې ګېرچاپېره ترې نه کلى وُو. ٣١ دا ښارونه او د دې
کلى په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د آشر قبيلې کورَنو ته
مِلاو شو چې خپل ميراث يې شى.

د نفتالى قبيلې ته حواله شوې علاقه

٣٢ په شپږم ځل پچه د نفتالى قبيلې د کورَنو راووتله. ٣٣ د
دې سرحد د حلف نه د ضعننيم د څېرىَ ونې ته تلے وو، دا

ادامی‌نقب او یبنی‌ایل ته تر لقُوم پورې روان وو او دا د اُردن سره ختم وو. ۳۴ دا سرحد هلته نمرپرېواتهٔ طرف ته ازنوت تبور ته تاو وو او د هلته نه حُقوق ته تاو وو او په جنوب کښې د زبولون سره، نمرپرېواتهٔ طرف ته د آشر سره او نمرخاتهٔ طرف ته د اُردن سره لګېدو. ۳۵ د پَخو دېوالونو ښارونه دا وُو، صدیم، صیر، حمات، رقت، کنرت، ۳۶ ادامه، راما، حصور، ۳۷ قادِس، ادرعی، عین‌حصور، ۳۸ ارون، مجدل‌ایل، حُریم، بیت‌عنات او بیت‌شمس، دا نولس ښارونه وُو، چې ګېرچاپېره ترې نه کلی وُو. ۳۹ دا ښارونه او د دې کلی په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د نفتالی قبیلې کورَنو ته مِلاو شوی وُو چې د هغوئ میراث شی.

د دان قبیلې ته حواله شوې علاقه

۴۰ په اوؤم ځل پچه د دان قبیلې د کورَنو راووتله. ۴۱ په هغې کښې دا علاقې شاملې وې، صُرعا، اِستال، عیرشمس، ۴۲ شعلبین، ایالون، اِتلاه، ۴۳ ایلون، تمنت، عقرون، ۴۴ التِقیه، جبتون، بعلات، ۴۵ یهود، بنی‌برق، جات رِمون، ۴۶ مےیرقون، رقون او داسې د یافا نه ګېرچاپېره علاقه هم. ۴۷ کله چې د دان د خلقو نه زمکه لاړه، نو هغوئ لشم ته لاړل او حمله یې پرې وکړه. هغه یې قبضه کړو، د دې خلق یې ووژل او په مُلک باندې یې خپله دعویٰ وکړه. هغوئ هلته اوسېدل او د هغه ښار نوم یې د لشم نه دان ته بدل کړو، یعني د خپل پلار نیکهٔ نوم دان یې ورباندې کېښودو. ۴۸ دا ښارونه او د دې کلی په هغه مُلک کښې وُو کوم چې د دان قبیلې کورَنو ته مِلاو شوی وُو چې خپل میراث یې شی.

د آخرى زمکې حواله کېدل

۴۹ کله چې بنى اِسرائيلو د زمکې تقسيمول ختم کړل، نو
هغوئ د نون زوئ يشوَع له د زمکې يوه حِصه ورکړه چې د
هغهٔ خپل ميراث شى. ۵۰ لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم
کړے وو، هغوئ يشوَع له هغه ښار ورکړو چې کوم يې
غوښتے وو، يعنې د غرونو په مُلک اِفرائيم کښې د تمنت‌سِرح
ښار هغهٔ بيا جوړ کړو او هغه په کښې اوسېدو. ۵۱ اِلىعزر
اِمام، د نون زوئ يشوَع، د بنى اِسرائيلو د کورَنو مشرانو د
زمکې دا برخې د پچې په ذريعه حواله کړې او په سيلا کښې
يې د مالِک خُدائ سره د مشورې په مطابق د مالِک خُدائ د
حضور مقدسې خېمې د دروازې په خولهٔ کښې داسې وکړل،
نو په دې طريقه هغوئ د زمکې تقسيمول ختم کړل.

د پناه ښارونه

۲۰ ۱ نو مالِک خُدائ يشوَع ته وفرمائيل ۲ چې، ”بنى
اِسرائيلو ته ووايه، د پناه دپاره ښارونه خوښ کړئ لکه څنګه
چې ما موسىٰ له حُکم ورکړے وو. ۳ کله چې څوک په
غلطىۍ سره يو کس ووژنى نو هغه کس هغه ځائ ته تښتېدے
شى چې د بدل اخستونکو نه په امان کښې وى. ۴ نو هغه
کس دې د دې ښارونو نه يو ښار ته وتښتى او د ښار د
دروازې سره د جرګې ځائ ته دې لاړ شى او چې څهٔ شوى
وُو نو هغه دې مشرانو ته بيان کړى. نو بيا به هغه کس له
اجازت ورکړى چې ښار ته ورننوځى او د اوسېدو دپاره به يو
ځائ ورکړى، نو هغه به هلته اوسيږى. ۵ کهٔ هغه کس هلته

هم ورېسې لاړ شی چې کوم بدل اخستل غواړی، نو د هغه
ښار خلق دې هغوئ هیڅکله هغهٔ ته نهٔ حواله کوی. د ښار
خلق به یې خامخا بچ کوی ځکه هغهٔ به قصداً نهٔ بلکې په
غلطئ سره کس وژلے وی. ٦ هغه به تر هغې پورې په هغه
ښار کښې ایسار وی چې تر کومې پورې هغه مشر اِمام
ژوندے وی او د هغهٔ سره عوامی عدالت وشی. بیا دې هغه
په خپل ښار کښې کور ته واپس لاړ شی، د کوم نه چې هغه
راتښتېدلے وی.“ ٧ نو هغوئ د اُردن نمرپرېواتهٔ طرف ته د
نفتالی غرونو په مُلک کښې د ګلیل قادِس خوښ کړو، د
اِفرائیم غرونو په مُلک کښې شِکم، او د یهوداه غرونو په مُلک
کښې یې حبرون خوښ کړو. ٨ هغوئ د اُردن نمرخاتهٔ
طرف ته، د یریحو نمرخاتهٔ طرف ته د صحرا په اوچت ځائ
باندې او د روبین په علاقه کښې بصر خوښ کړو، د جاد په
علاقه جِلعاد کښې رامات، د منسی په علاقه کښې او په بسن
کښې یې جولان خوښ کړو. ٩ دا د ټولو بنی اِسرائیلو او د
پردی مُلک هغه ټولو مسافرو دپاره د پناه ښارونه وُو کوم
مسافر چې د هغوئ سره اوسېدل. هر چا به چې هم په غلطئ
سره یو کس وژلے وو نو هغهٔ ته به د هغه کس نه په هغه
ښارونو کښې پناه مِلاوېده چا به چې بدل اخستل غوښتل،
چې ترڅو پورې په هغهٔ باندې په عوامی عدالت کښې فیصله
نهٔ وه شوې نو هیڅ څوک به نهٔ شول وژلے.

د لیویانو ښارونه

٢١ ١ د لیوی قبیلې د کورَنو مشران اِلیعزر اِمام، د نون
زوئ یشوَع او د ټولو بنی اِسرائیلو د قبیلو مشرانو له لاړل.

٢ هلته د کنعان په مُلک سيلا کښې مشرانو هغوئ ته
ووئيل، "مالِک خُدائ د موسىٰ په ذريعه حُکم کړے دے چې
مونږ له به د اوسېدو دپاره ښارونه راکولے شى او داسې د
دې نه گېرچاپېره زمونږ د څاروو دپاره به د څرن زمکه
راکولے شى." ٣ نو د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق بنى
اِسرائيلو د خپلو علاقو نه ليويانو له خاص ښارونه او د څرن
زمکې ورکړې. ٤ وړومبى ښارونه د ليوى خاندان د قُهات
قبيلو ته حواله کړے شول. هغه خاندان کوم چې د هارون
اِمام اولاد ؤُو هغوئ ته د يهوداه، شمعون او بنيامين د علاقو
نه ديارلس ښارونه حواله کړے شول. ٥ د قُهات باقى پاتې
قبيلې ته د اِفرائيم، دان او نمرپرېواتهٔ طرف ته منسى د علاقو
نه لس ښارونه حواله کړے شول. ٦ د جيرسون قبيلې ته د
يساکار، آشر، نفتالى او نمرخاتهٔ طرف ته منسى د علاقو نه
ديارلس ښارونه حواله کړے شول. ٧ د مرارى قبيلې
کورَنو ته د روبين، جاد او زبولون علاقو نه دولس ښارونه
حواله کړے شول. ٨ بنى اِسرائيلو د پچې په ذريعه دا
ښارونه او د دې د څرن زمکې ليويانو ته حواله کړې، هم هغه
شان چې څنګه مالِک خُدائ د موسىٰ په ذريعه حُکم کړے
وو. ٩ دا د هغه ښارونو نومونه دى کوم چې د يهوداه او
شمعون د علاقو نه ورکړے شوى ؤُو، ١٠ دا د هارون اولاد
له ورکړے شوى ؤُو چې هغوئ د قُهات قبيله وه، چې هغوئ
د ليويانو اولاد وو، ځکه چې اول هغوئ ته علاقه حواله کولے
شوه. ١١ هغوئ له د قِريَت اربع ښار ورکړے شو (اربع د
عناق پلار وو)، اربع اوس حبرون بللے شى، دا د يهوداه د
غرونو په مُلک کښې دے، د دې سره د دې نه گېرچاپېره د
څرن زمکه هم ورکړے شوه. ١٢ خو د هغه ښار پټى او

نزدې کلی د مخکښې نه د يفُنه زوئ کالب له په ميراث کښې ورکړے شوی وُو. ﴿١٣﴾ دا ښارونه سره د څرن د زمکې د هارون اِمام اولاد ته حواله شوی وُو، حبرون کوم چې د پناه ښار وو، او لِبناه، ﴿١٤﴾ يتير، استموع، ﴿١٥﴾ حولون، دبير، ﴿١٦﴾ عين، يُوطه او بيت‌شمس، چې د دې سره د څرن زمکې هم وې، نهۀ ښارونه د يهوداه او شمعون دواړو قبيلو نه ورته حواله کړے شوی وُو. ﴿١٧﴾ د بنيامين د علاقې نه هغوئ له څلور ښارونه ورکړے شوی وُو، جبعون، جبعه، ﴿١٨﴾ عنتوت او د علمون ښارونه، چې د دې سره د څرن زمکې هم وې. ﴿١٩﴾ ټول ديارلس ښارونه، سره د څرن د زمکې د هارون اولاد اِمامانو له ورکړے شوی وُو. ﴿٢٠﴾ د ليوی قبيلې د قُهات قبيلې نورو کورَنو ته د اِفرائيم د علاقې نه څۀ ښارونه حواله کړے شوی وُو. ﴿٢١﴾ هغوئ له څلور ښارونه ورکړے شوی وُو، شِکم او د اِفرائيم د غرونو په مُلک کښې د دې د څرن زمکه (شِکم د پناه يو ښار وو)، جزر، ﴿٢٢﴾ قِبضيم او د بيت‌حورون ښارونه، چې د څرن زمکې د دې سره وې. ﴿٢٣﴾ د دان د علاقې نه هغوئ له څلور ښارونه ورکړے شوی وُو، اِلتقيه، جبتون، ﴿٢٤﴾ ايالون او جات رِمون، چې د څرن زمکې ورسره وې. ﴿٢٥﴾ د نمرِپريواتۀ طرف ته منسی د علاقې نه هغوئ له دوه ښارونه ورکړے شوی وُو، تعنک او جات رِمون، چې د څرن زمکې ورسره وې. ﴿٢٦﴾ د قُهات قبيلې کورَنو ته ټول لس ښارونه مِلاو شول، چې د څرن زمکې ورسره وې. ﴿٢٧﴾ د ليوی قوم يوې بلې قبيلې جيرسون ته د نمرخاتۀ په طرف منسی د علاقې نه دوه ښارونه مِلاو شول يعنې په بسن کښې جولان، چې د پناه يو ښار وو او بعستراه، چې د څرن زمکې ورسره وې. ﴿٢٨﴾ د يساکار د علاقې نه

هغوئ ته څلور ښارونه مِلاو شول، قِسيون، دبرت، ۲۹
يرموت او عين‌جنيم، چې د څرن زمکې ورسره وې. ۳۰ د
آشر د علاقې نه هغوئ ته څلور ښارونه مِلاو شول، مِسال،
عبدون، ۳۱ حلقت او رِحوب چې د څرن زمکې ورسره وې.
۳۲ د نفتالي د علاقې نه هغوئ ته درې ښارونه مِلاو شول، په
ګليل کښې قادِس، چې د پناه يو ښار وو او د څرن زمکې
ورسره وې، حمات دور او قرتان چې د څرن زمکې ورسره
وې. ۳۳ د جيرسون قبيلې مختلفو کورَنو ته ټول ديارلس
ښارونه مِلاو شول چې د څرن زمکې ورسره وې. ۳۴ د
ليوی قبيلې د مراری پاتې قبيلې ته د زبولون علاقې نه څلور
ښارونه مِلاو شول، يقنِعام، قرتاه، ۳۵ دِمنه او نحلال چې د
څرن زمکې ورسره وې. ۳۶ د روبين علاقې نه هغوئ ته
څلور ښارونه مِلاو شول، بصر، يهض، ۳۷ قديمات او
مفعت چې د څرن زمکې ورسره وې. ۳۸ د جاد قبيلې نه
هغوئ ته څلور ښارونه مِلاو شول، په جِلعاد کښې رامات،
چې د پناه يو ښار وو، چې د څرن زمکې ورسره وې،
محنايم، ۳۹ حسبون او يعزير چې د څرن زمکې ورسره وې.
۴۰ نو د مراری قبيلې ته ټول دولس ښارونه حواله شوی ؤُو.
۴۱-۴۲ د بنی اِسرائيلو د خپل مُلک نه ټول اتهٔ څلوېښت
ښارونه ليويانو له ورکړې شوی ؤُو چې د هغې نه ګېرچاپېره
د څرن زمکې وې.

د بنی اِسرائيلو مُلک نيول

۴۳ نو مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له هغه ټول مُلک ورکړو د
کوم يې چې د هغوئ پلار نيکهٔ سره د ورکولو لوظ کړے وو.
کله چې بنی اِسرائيلو دا مُلک قبضه کړو، نو هغوئ هلته په

هغه مُلک کښې ديره شول. ۴۴ مالِک خُدائ هغوئ له هم
هغه شان د هر طرف نه امن ورکړے وو، لکه څنګه چې هغهٔ
د هغوئ د پلار نيکهٔ سره لوظ کړے وو. د هغوئ يو دشمن
هم د هغوئ مقابله نهٔ شوه کولے ځکه چې مالِک خُدائ
هغوئ له په ټولو دشمنانو باندې فتح ورکړې وه. ۴۵ مالِک
خُدائ چې د بنى اِسرائيلو سره څومره وعدې کړې وې نو په
هغې کښې يوه هم نهٔ وه ناکامه شوې او ټولې يې پوره کړې
وې.

د حضرت يشوَع د څهٔ قبيلو رخصتول

۲۲ ۱ بيا يشوَع د روبين، جاد او د نمرخاتهٔ طرف
منسى قبيلې خلق راغونډ کړل. ۲ او يشوَع ورته وفرمائيل،
"تاسو هغه هر څهٔ کړى دى چې د مالِک خُدائ خِدمت
کوونکى موسىٰ د څهٔ کولو حُکم درکړے دے او تاسو زما
ټول حُکمونه منلى دى. ۳ په دې ټولو وختونو کښې تاسو
يو ځلې هم د خپلو بنى اِسرائيلو سره بې‌وفائى نهٔ ده کړې.
تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک حُکم ښهٔ منلے دے.
۴ نو چې څنګه هغهٔ وعده کړې ده، مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک ستاسو خپلو بنى اِسرائيلو له آرام درکړے دے.
نو په هغه مُلک کښې واپس خپلو کورونو ته لاړ شئ، کوم
مُلک چې د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته دے، هغه مُلک چې د
مالِک خُدائ خِدمت کوونکى موسىٰ درکړے دے. ۵ خيال
کوئ چې هغه قانون پوره ومنئ چې موسىٰ د هغې حُکم
درکړے دے يعنې د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک سره
مينه کوئ، د هغهٔ حُکمونه منئ، د هغهٔ وفادار اوسئ او د زړهٔ

د اخلاصه د هغهٔ خِدمت کوئ.“ ۶-۸يشوَع د خپل برکت سره
او د دې خبرو سره هغوئ واپس خپلو کورونو ته ولېږل،
”تاسو خپلو کورونو ته ډېر مالداره واپس روان يئ او ډېر
څاروی، سپين زر، سرهٔ زر، زېړ، اوسپنه او ډېرې جامې
درسره دی. تاسو چې د خپلو دشمنانو نه څهٔ اخستی دی نو د
هغې نه د خپلو قبيلو خلقو له حِصه ورکړئ.“ او هغوئ
کورونو ته لاړل. موسیٰ د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته زمکه د
منسی نيمې قبيلې له ورکړې وه، خو يشوَع د منسی باقی نيمې
قبيلې له د نورو قبيلو سره د اُردن نمرپرېواتهٔ طرف ته زمکه
ورکړه. ۹ د روبين، جاد او نمرخاتهٔ طرف ته منسی قبيلو
خلق واپس خپلو کورونو ته لاړل. هغوئ پاتې بنی اِسرائيل د
کنعان په مُلک سيلا کښې پرېښودل او خپل مُلک جِلعاد ته
يې سفر شروع کړو، دا مُلک هغوئ د هغه حُکم په مطابق
نيولے وو چې مالِک خُدائ د موسیٰ په ذريعه کړے وو.

د اُردن سره قربان‌گاه

۱۰ خو په کوم وخت کښې چې هغوئ لا په کنعان کښې وُو
او چې کله هغوئ د اُردن سره نزدې جليلوت نومې ځائ ته
راغلل، نو د روبين، جاد او د منسی نيمې قبيلې سړی هلته د
دې دپاره ايسار شول چې يوه لويه او د شان و شوکت والا
قربان‌گاه جوړه کړی. ۱۱ باقی بنی اِسرائيلو ته ووئيلے
شول چې، ”واورئ، د روبين، جاد او د منسی نيمې قبيلې
کنعان مُلک ته ننوتلو په ځائ کښې، زمونږ په طرف باندې د
اُردن سيند سره يوه قربان‌گاه جوړه کړې ده.“ ۱۲ کله چې
بنی اِسرائيل د دې نه خبر شول، نو د سيلا سره ټول قوم د
دې دپاره راغونډ شو چې د نمرخاتهٔ طرف ته قبيلو خِلاف

جنګ وکړی. ۱۳ نو بنی اِسرائیلو د اِلیعزر اِمام زوئ
فینحاس د جِلعاد په مُلک کښې د روبین، جاد او د نمرخاتهٔ
طرف منسی قبیلې خلقو له ولیږلو. ۱۴ بیا لس مشران د
فینحاس سره لاړل، چې هر یو د بنی اِسرائیلې قبیلې مشر وو
او هر یو په قبیلو کښې د کورَنو مشر وو. ۱۵ هغوئ په
جِلعاد کښې د روبین، جاد او د منسی نیمې قبیلې خلقو له
راغلل او ورته یې ووئیل چې، ۱۶ ”د مالِک خُدائ ټول قوم
تپوس کوی چې تاسو د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ
پاک خِلاف دا عمل ولې کړے دے؟ چې دا قربانګاه تاسو د
ځان دپاره جوړه کړې ده نو د مالِک خُدائ خِلاف مو بغاوت
کړے دے او تاسو د هغهٔ په لاره نهٔ یئ روان. ۱۷ په فعور
کښې زمونږ هغه ګناه درته یاده ده څهٔ، چې په کوم وخت
کښې مالِک خُدائ په خلقو وبا راوستله؟ مونږ د هغې په وجه
تر اوسه پورې په تکلیف کښې یُو. ولې هغه ګناه کافی نهٔ وه
څهٔ؟ ۱۸ تاسو اوس د هغهٔ په لاره د تلو نه اِنکار کوئ څهٔ؟
کهٔ تاسو نن د مالِک خُدائ خِلاف سرکشی وکړه، نو سبا به
هغه د بنی اِسرائیلو ټول قوم ته په قهر وی. ۱۹ نو بیا، کهٔ
ستاسو مُلک د عبادت دپاره ښهٔ نهٔ وی، نو د مالِک خُدائ
مُلک ته ورننوځئ، چرته چې د هغهٔ مقدسه خیمه ده. زمونږ
په مینځ کښې په څهٔ زمکه باندې دعویٰ وکړئ. خو د مالِک
خُدائ خِلاف سرکشی مهٔ کوئ او نهٔ چې مونږ سرکشه کړئ
چې د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک د قربانګاه نه علاوه
یوه قربانګاه جوړه کړُو. ۲۰ هغه راپه یاد کړئ چې د زارح
زوئ عکن د هغه څیزونو سره خیانت وکړو چې د هغې تباهی
ضروری وه، د دې په وجه د بنی اِسرائیلو ټول قوم ته سزا
مِلاو شوه. د عکن د ګناه په وجه نور کسان هم مړهٔ شوی

وُو.“ ٢١ د روبین، جاد او د منسی نیمې قبیلو خلقو د
نمرېربواتهٔ طرف ته قبیلو د کورَنو مشرانو ته په جواب کښې
ووئیل، ٢٢ ”خُدائ پاک طاقتور دے. هغه مالِک خُدائ
دے. خُدائ پاک طاقتور دے. هغه مالِک خُدائ دے. هغهٔ ته
پته ده چې مونږ داسې ولې وکړل او مونږ غواړُو چې تاسو ته
هم پته ولګی. کهٔ مونږ سرکشی وکړه او په مالِک خُدائ
باندې مو ایمان ونهٔ لرلو، نو مونږ نور ژوندی مهٔ پرېږدئ. ٢٣
کهٔ مونږ د مالِک خُدائ نافرمانی وکړه او د دې دپاره مو
خپله قربانګاه جوړه کړه چې په دې باندې نذرانې وسوزوو
او یا یې د غلې نذرانې او سلامتئ نذرانې دپاره استعمال کړُو،
نو مالِک خُدائ دې په خپله مونږ له سزا راکړی. ٢٤ مونږ
داسې ځکه وکړل چې په راتلونکی وختونو کښې ستاسو اولاد
زمونږ اولاد ته ونهٔ وائی چې ستاسو د مالِک خُدائ د بنی
اِسرائیلو د خُدائ پاک سره هیڅ کار نشته. ٢٥ هغهٔ زمونږ او
ستاسو یعنې د روبین او جاد خلقو په مینځ کښې د اُردن د
حد پوله جوړه کړه. ستاسو د مالِک خُدائ سره هیڅ کار
نشته. نو بیا کېدے شی چې ستاسو اولاد زمونږ اولاد د مالِک
خُدائ د عبادت نه منع کړی. ٢٦ نو مونږ قربانګاه د نذرانو
سوزولو او پیش کولو دپاره نهٔ ده جوړه کړې، ٢٧ بلکې د
دې دپاره مو جوړه کړه چې دا زمونږ او ستاسو او زمونږ نه
پس د نسلونو دپاره یو یادګار وی، چې مونږ بېشکه د مالِک
خُدائ د مقدسې خیمې په مخکښې د هغهٔ عبادت کوُو او هغهٔ
ته خپلې نذرانې وسوزوو او قربانئ او د سلامتئ نذرانې پېش
کوُو. نو داسې ستاسو اولاد به دا خبره نهٔ کوی چې د مالِک
خُدائ سره زمونږ هیڅ کار نشته. ٢٨ زمونږ خیال دا وو، کهٔ
چرې داسې وشول، نو زمونږ اولاد به وائی چې ګورئ، زمونږ

پلار نيکۀ هم هغه شان قربان‌ګاه جوړه کړې ده لکه څنګه چې
د مالِک خُدائ قربان‌ګاه ده، دا د سوزېدونکو نذرانو او
قربانو دپاره نۀ ده بلکې دا زمونږ او ستاسو د خلقو دپاره يو
يادګار دے. ۲۹ مونږ به بېخی د مالِک خُدائ خِلاف
سرکشی نۀ کوُو او نۀ به د هغۀ نه اوړو چې د نذرانو د
سوزېدو او غلې او د قربانو پېش کولو دپاره يوه قربان‌ګاه
جوړه کړُو. کومه قربان‌ګاه چې د مالِک خُدائ زمونږ خُدائ
پاک د حضور خېمې په مخکښې ولاړه ده نو صرف هغه به د
دې دپاره استعمالولے شی.“ ۳۰ فينحاس اِمام او د قوم
هغه لس مشران سړی کوم چې د هغۀ سره وُو، د نمرپرېواتۀ
طرف ته د قبيلو د کورَنو مشران د روبين، جاد او د منسی
نيمې قبيلې د خبرو نه خبر شول، نو هغوئ خوشحاله شول.
۳۱ د اِلیعزر اِمام زوئ فينحاس هغوئ ته ووئيل، ”اوس
مونږ ته پته ده چې مالِک خُدائ زمونږ مل دے. تاسو د هغۀ
خِلاف سرکشی ونۀ کړه، نو داسې تاسو بنی اِسرائيل د مالِک
خُدائ د سزا نه بچ کړل.“ ۳۲ بيا فينحاس او مشران د
جِلعاد په مُلک کښې د روبين او جاد د خلقو نه روان شول
او واپس په کنعان کښې د بنی اِسرائيلو خلقو له لاړل او
هغوئ يې خبر کړل. ۳۳ بنی اِسرائيل خوشحاله وُو او د
خُدائ پاک ثناء صِفت يې کولو. هغوئ جنګ له د تلو او هغه
خبرې پرېښودې چې هغه مُلک به تباه کړُو چرته چې د
روبين او جاد خلق اوسېږی. ۳۴ د روبين او جاد خلقو
ووئيل، ”دا قربان‌ګاه زمونږ ټولو دپاره يو يادګار دے چې
مالِک خُدائ، خُدائ پاک دے.“ نو هغوئ په دې باندې
”يادګار“ نوم کېښودو.

د يشوَع آخرى تقرير

٢٣ ١ ډېره موده وروستو مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له د
هغوئ ګېرچاپېره دشمنانو نه امن ورکړو. په هغه وخت کښې
يشوَع ډېر بوډا وو، ٢ نو هغهٔ ټول بنی اِسرائيل، مشران،
مالِکان، قاضيان او د خلقو آفسران راوغوښتل او ورته يې
ووئيل، "زهٔ اوس ډېر بوډا شوے يم. ٣ تاسو هغه هر څهٔ
ليدلی دی چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د دې ټولو
قومونو سره ستاسو دپاره کړی دی. مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک ستاسو دپاره جنګ کوی. ٤ ما ستاسو قبيلو ته
د هغه قومونو مُلک حواله کړے دے چې خپل ميراث يې شی
کومو قومونو چې شکست نهٔ دے خوړلے او ورسره د هغه
ټولو قومونو چې ما د مخکښې نه فتح کړی دی، چې هغوئ د
نمرخاتهٔ طرف ته د اُردن سيند نه واخله د نمرپرېواتهٔ طرف
ته د مديترانی سمندر پورې دی. ٥ مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک به هغه پاتې شوی قومونه ستاسو نه په شا کړی
او چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغوئ به وشړئ. د هغوئ
مُلک به ستاسو شی، هم هغه شان لکه څنګه چې مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک وعده کړې ده. ٦ نو پام کوئ
چې هغه هر څهٔ ومنئ او هغه هر څهٔ وکړئ کوم چې د موسیٰ
د شريعت په کِتاب کښې ليکلے شوی دی او د هغې نه يو
طرف ته هم مهٔ اوړئ. ٧ نو بيا به تاسو د هغه خلقو سره
کار نهٔ لرئ کوم چې ستاسو سره پاتې وی، نهٔ به د هغوئ د
معبودانو نومونه په ژبه راولئ، او نهٔ به دا نومونه د قسم دپاره
استعمالوئ، نهٔ به د هغه معبودانو عبادت کوئ او نهٔ به ورته
سجده لګوئ. ٨ د دې په ځائ، د مالِک خُدائ هم هغه

شان وفادار اوسئ، لکه څنګه چې تر اوسه پورې وفادار يئ.
(٩) چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو مالِک خُدائ لوئ لوئ او
تکړه قومونه شړلی دی او تر اوسه پورې څوک د دې قابل نۀ
دی چې ستاسو خِلاف ودرېږی. (١٠) ستاسو هر يو کس زر
سړو له منډه ورکولے شی، ځکه چې مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک ستاسو دپاره جنګ کوی، هم هغه شان لکه څنګه
چې هغۀ وعده کړې ده. (١١) نو بيا کوشش کوئ چې د مالِک
خُدائ خپل خُدائ پاک سره مينه وکړئ. (١٢) کۀ تاسو بېوفا
شئ او د هغه قومونو سره اِتحاد وکړئ کوم قومونه چې تر
اوسه پورې ستاسو سره پاتې دی او د هغوئ سره ودونه
وکړئ، (١٣) نو تاسو يقين وکړئ چې کله تاسو مخ په وړاندې
ځئ نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به نور هغه قومونه
ونۀ شړی. او هغوئ به ستاسو دپاره د دام يا د کندې په شان
خطرناک وی او د کوړې په شان به داسې دردناک وی لکه
چې ستاسو ملا ورباندې ووهلے شی او يا چې ازغی ستاسو
سترګې ړندې کړی. او دا به په هغه وخت ختم شی چې
ستاسو يو کس هم په دې ښائسته مُلک کښې پاتې نۀ شی هغه
مُلک چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له درکړے
دے. (١٤) اوس زما د مرګ وخت نزدې دے او تاسو هر يو
کس د زړۀ د کومې نه خبر يئ چې مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک چې هره يوه وعده کړې ده نو هغه يې پوره کړې
ده، داسې يوه وعده هم نشته چې پوره شوې نۀ وی. (١٥) خو
لکه څنګه چې هغۀ کومه وعده کړې ده او هره يوه يې پوره
کړې ده، نو داسې کۀ تاسو د هغۀ نافرمانی وکړئ نو خُدائ
پاک به هغه افتونه هم راولی. تاسو به تباه کړی او د هغه ښۀ
مُلک نه به مو ورک کړی کوم ښۀ مُلک چې مالِک خُدائ

ستاسو خُدائ پاک تاسو له درکړے وو. ۱۶ کۀ تاسو هغه
لوظ مات کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د هغې
سر ته رسولو حُکم درکړے دے او تاسو د نورو معبودانو
خِدمت او عبادت وکړئ، نو بيا به هغه په خپله غصه کښې
تاسو له سزا درکړی، نو ډېر زر به ستاسو يو کس هم په دې
ښۀ مُلک کښې پاتې نۀ شی چې کوم هغۀ درکړے دے.“

د حضرت يشوَع په شِکم کښې خلقو ته تقرير کول

۲۴ ۱ يشوَع په شِکم کښې د بنی اِسرائيلو ټولې قبيلې
راغونډې کړې. هغۀ مالِکان، مشران، قاضيان او د بنی
اِسرائيلو آفسران راوغوښتل او هغوئ د خُدائ پاک حضور
ته راغلل. ۲ يشوَع خلقو ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ د بنی
اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې، ډېر وخت مخکښې،
ستاسو پلار نيکۀ، سره د اِبراهيم او نحور د پلار تارح، د فرات
سيند نه اخوا اوسېدل او هغوئ د نورو معبودانو عبادت
کولو. ۳ بيا ما ستاسو پلار نيکۀ اِبراهيم د فرات سيند نه
اخوا مُلک نه روان کړو او د کنعان په ټول مُلک کښې مې
وګرځولو. ما هغۀ له ډېر اولاد ورکړو. ما هغۀ له اِسحاق
ورکړو، ۴ او اِسحاق له مې يعقوب او عِيسو ورکړل. ما
عِيسو له د ادوم د غرونو مُلک ورکړو چې خپل ميراث يې
شی، خو ستاسو پلار نيکۀ يعقوب او د هغۀ بچی لاندې مِصر
ته لاړل. ۵ ما بيا موسىٰ او هارون ولېږل او په مِصر باندې
مې لوئ افتونه راوستل او د هغې نه پس ما تاسو راوويستلئ.
۶ ما ستاسو پلار نيکۀ د مِصر نه راوويستل او مِصريان د
جنګی ګاډو او په آسونو سوارو کسانو سره په هغوئ پسې

ؤُو. خو کله چې ستاسو پلار نيکۀ بحرِقُلزم ته ورسېدل ٧
نو هغوئ ما ته د مدد دپاره فرياد وکړو او ما د هغوئ او د
مِصريانو په مينځ کښې تيارۀ راوستله. ما مِصريان په سمندر
لاهُو کړل او هغوئ مې ورډُوب کړل. تاسو په خپلو سترګو
وليدل چې ما په مِصر څۀ کړى دى. تاسو تر ډېره وخته
پورې په هغه بيابان کښې اوسېدئ. ٨ بيا ما تاسو د
اموريانو مُلک ته راوستلئ، کوم چې د اُردن نمرخاتۀ طرف ته
اوسېدل. هغوئ ستاسو سره جنګ وکړو، خو ما تاسو له په
هغوئ باندې فتح درکړه. تاسو د هغوئ مُلک قبضه کړو او
چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو هغوئ مو تباه کول. ٩ بيا د
موآب بادشاه صفور زوئ بلق ستاسو خِلاف جنګ وکړو.
هغۀ د بعور زوئ بلعام راوغوښتو او ورته يې ووئيل چې په
تاسو لعنت ووائى. ١٠ خو ما بلعام ته غوږ نۀ نيولو، نو ځکه
هغۀ تاسو له برکت درکړو، او داسې ما تاسو د بلق نه بچ
کړئ. ١١ تاسو د اُردن نه پورې وتئ او يريحو ته راغلئ. د
يريحو سړو ستاسو خِلاف جنګ وکړو، هم هغه شان چې
څنګه اموريانو، فرزيانو، کنعانيانو، حِتيانو، جرجاسيانو،
حِويانو او يبوسيانو کړى ؤُو. خو ما تاسو له په هغه ټولو
باندې فتح درکړه. ١٢ چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو ما
هغوئ د دې دپاره په وارخطايۍ آخته کړل چې هغه دوه
امورى بادشاهان وشړم، دا کار ستاسو د تُورو او ليندو په
ذريعه نۀ وو شوے. ١٣ ما تاسو له يو داسې زمکه درکړه
چې تاسو هيڅکله کَرلې نۀ وه او داسې ښارونه مې درکړل
چې تاسو جوړ کړى نۀ ؤُو. اوس تاسو هلته اوسېږئ او د هغه
باغونو نه انګور خورئ چې تاسو کَرلى نۀ دى او د هغه ونو نه
د زيتُونو ميوه خورئ چې تاسو کَرلى نۀ دى.“ ١٤ نو يشوَع

فرمائيل چې، ”د مالِک خُدائ نه يريږئ او په اخلاص او ايماندارۍ سره د هغۀ خِدمت وکړئ. او د هغه معبودانو نه ځان خلاص کړئ چې ستاسو پلار نيکۀ په مسوپتاميه او مِصر کښې د هغوئ عبادت کولو او صِرف د مالِک خُدائ خِدمت کوئ. ۱۵ کۀ ستاسو زړۀ نۀ کيږی چې د هغۀ خِدمت وکړئ، نو نن دا فيصله وکړئ چې د چا خِدمت به کوئ، د هغه معبودانو چې ستاسو پلار نيکۀ په مسوپتاميه کښې د هغوئ عبادت کولو يا د اموريانو د معبودانو، چې د چا په مُلک کښې تاسو اوس اوسيږئ. خو پاتې شوه زما او زما د خاندان خبره، نو مونږ به د مالِک خُدائ خِدمت کوُو.“ ۱۶ خلقو ورته په جواب کښې ووئيل، ”مونږ به هيڅکله مالِک خُدائ نۀ پريږدو چې د نورو معبودانو عبادت وکړُو. ۱۷ مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک زمونږ پلار نيکۀ او مونږ په مِصر کښې د غلامۍ نه راوويستلو او چې هغۀ کومې معجزې کولې نو هغه مو وليدلې. چې مونږ د هر يو قوم نه هم تېريدو او هر ځائ له هم تلو نو هغۀ مونږ په حِفاظت کښې ساتلو. ۱۸ کله چې مونږ دې مُلک ته مخ په وړاندې تلو، نو مالِک خُدائ هغه ټول اموريان وشړل کوم چې دلته اوسيدل. نو ځکه مونږ به هم د مالِک خُدائ خِدمت کوُو، هغه زمونږ خُدائ پاک دے.“ ۱۹ يشوَع خلقو ته وفرمائيل، ”خو کيدے شی چې تاسو د دې قابل نۀ شئ چې د مالِک خُدائ خِدمت وکړئ. هغه يو مقدس او غيرتی خُدائ پاک دے او هغه به ستاسو ګناهونه نۀ معاف کوی، ۲۰ او کۀ تاسو هغه پريږدئ او د پردو معبودانو خِدمت وکړئ، نو هغه به ستاسو خِلاف شی او تاسو له به سزا درکړی. هغه به تاسو تباه کړی، اګر چې هغه ستاسو سره مخکښې ښۀ هم وو.“ ۲۱ نو خلقو

یشوَع ته ووئیل، ”نه، مونږ به د مالِک خُدائ خِدمت کوُو.“
۲۲ یشوَع هغوئ ته وفرمائیل، ”تاسو په خپله د دې حقیقت
ګواهان یئ چې تاسو د مالِک خُدائ خِدمت خوښ کړے
دے.“ هغوئ ووئیل، ”آو، مونږ د دې خبرې ګواهان یُو.“ ۲۳
نو یشوَع ورته وفرمائیل، ”تاسو سره چې کوم پردی بُتان دی
نو د هغې نه ځان خلاص کړئ، نو داسې به تاسو د مالِک
خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک سره وفادار اوسئ.“ ۲۴
بیا خلقو یشوَع ته ووئیل، ”مونږ به د مالِک خُدائ د خپل
خُدائ پاک خِدمت کوُو. مونږ به د هغهٔ حُکمونه منو.“ ۲۵
نو په هغه ورځ یشوَع د خلقو سره یو لوظ وکړو او هلته په
شِکم کښې هغهٔ ورته قانون او اصُول وښودل. ۲۶ یشوَع دا
حُکمونه د خُدائ پاک د شریعت په کِتاب کښې ولیکل. بیا
هغهٔ یو لوئ کاڼے واخستلو او د مالِک خُدائ په مقدس ځائ
کښې یې د څېړې د ونې لاندې ودرولو. ۲۷ هغهٔ ټولو خلقو ته
وفرمائیل، ”دا کاڼے به زمونږ ګواه وی. دې کاڼی هغه ټولې
خبرې اورېدلې دی کومې چې مالِک خُدائ مونږ سره کړې
دی. نو دا به ستاسو خِلاف یو ګواه وی، چې د خُدائ پاک
خِلاف د سرکشۍ نه مو وساتی.“ ۲۸ بیا یشوَع خلق ولېږل
او هغوئ ټول د هغه مُلک خپلې برخې ته راواپس شول.

د حضرت یشوَع او اِلیعزر وفات کېدل

۲۹ د هغې نه پس، د مالِک خُدائ خِدمتګار د نون زوئ
یشوَع د یو سل او لسو کالو په عُمر کښې وفات شو. ۳۰
هغوئ هغه د اِفرائیم د غرونو په مُلک کښې د تمنت‌سِره سره
په خپله زمکه کښې ښخ کړو چې دا مُلک د جعس غر شمالی
طرف ته دے. ۳۱ ترڅو پورې چې یشوَع ژوندے وو، نو بنی

اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِدمت کولو او د هغهٔ د مرګ نه پس
هغوئ تر هغې پورې هم دغه شان کول چې هغه مشران
ژوندی وُو چې کومو مشرانو په خپله هغه هر څهٔ وليدل چې
مالِک خُدائ څهٔ د بنی اِسرائيلو دپاره کړی وُو. ۳۲ بنی
اِسرائيلو چې د مِصر نه د يوسف کوم هډُوکی راوړی وُو نو
هغوئ هغه د شِکم په هغه زمکه کښې ښخ کړل کومه چې
يعقوب د شِکم د پلار د همور د زامنو نه د سپينو زرو په سلو
سيکو باندې اخستې وه. دا هغه زمکه وه چې د يوسف د اولاد
په ذريعه ميراث شوې وه. ۳۳ د هارون زوئ اِلىعزر مړ شو
او په جبعه کښې ښخ شو، دا هغه ښار وو چې د اِفرائيم د
غرونو په مُلک کښې وو او چې د هغهٔ زوئ فينحاس له
ورکړے شوے وو.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹